

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/9/2023
Identifikačné číslo spisu: 9523100079
Dátum vydania rozhodnutia: 09.11.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:9523100079.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Dušana Szabóa, v trestnej veci obžalovaného Ing. R. L., pre účastníctvo na zločine prijímania úplatu formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 9. júna 2023, sp. zn. 14T/2/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. novembra 2023 v Bratislave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vracia Špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Špecializovaný trestný súd (ďalej len „Špecializovaný trestný súd“) uznal obžalovaného vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„v bode 1/

v presne nezistený deň v mesiaci december 2012, najneskôr do 25. februára 2013 po tom ako bol v reštaurácii J. O. na Y. W. v Ž., na osobnom stretnutí s Ing. U. Y. a C. V. požiadaný, aby intervenoval u sudcu Krajského súdu v Žiline JUDr. T. T., o ktorom mal vedomosť, že sa pozná s obžalovaným, v prospech v tom čase obžalovaného Ing. U. Y., ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/113/2010 zo dňa 10.10.2012 uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149, ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a iné a proti ktorému rozhodnutiu podal odvolanie, o ktorom mal rozhodovať Krajský súd v Žiline, sa vo vyššie uvedenom období v uvedenej reštaurácii J. O., po predchádzajúcej žiadosti o stretnutie, stretol s

JUDr. T. T., ktorému ukázal odvolanie Ing. Y. proti vyššie uvedenému rozhodnutiu a opýtal sa, že čo s tým, na čo sa JUDr. T. T. obžalovaného opýtal, či je to jeho kamarát, na čo uviedol, že nie a následne po tomto stretnutí uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/11/2013 z 26.02.2013 v senáte zloženom z predsedu JUDr. T. T. a členov JUDr. E. J. a JUDr. Y. F. zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.“

„v bode 2/

v presne nezistený deň v čase od 15.05.2018, najneskôr do 20.08.2018 po tom ako bol v reštaurácii J. O. na Y. W. v Ž., na osobnom stretnutí s Ing. U. Y. a C. V. opakovane požiadany, aby intervenoval u sudcu Krajského súdu v Žiline JUDr. T. T., o ktorom mal vedomosť, že sa pozná s obžalovaným, v prospech v tom čase obžalovaného Ing. U. Y., ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/113/2010 zo dňa 20.12.2017 uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149, ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia a iné a proti ktorému rozhodnutiu podal odvolanie, o ktorom mal opakovane rozhodovať Krajský súd v Žiline, sa vo vyššie uvedenom období v uvedenej reštaurácii J. O., po predchádzajúcej žiadosti o stretnutie, stretol s JUDr. T. T., ktorému ukázal odvolanie Ing. Y. proti vyššie uvedenému rozhodnutiu a opýtal sa ho, či o tom niečo vie, na čo sa JUDr. T. T. obžalovaného opýtal, či je to jeho kamarát, na čo uviedol, že nie a následne po tomto stretnutí rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/54/2018 z 21.08.2018 v senáte zloženom z predsedu JUDr. T. T. a členov JUDr. E. J. a JUDr. U. V. bolo rozhodnutie prvostupňového súdu zrušené vo výroku o treste a obžalovanému Ing. U. Y. bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 3 roky, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 5 rokov.“

2. Špecializovaný trestný súd obžalovanému napadnutým rozsudkom podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j) a § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienenčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

3. Vo vzťahu ku skutkovým záverom Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku uviedol, že má z vykonaného dokazovania za preukázané, že k stretnutiu svedkov Ing. Y. a C. V. s obžalovaným došlo, pričom čas stretnutí vo vzťahu ku skutku v bode 1/ a vo vzťahu ku skutku v bode 2/ ustálil s ohľadom na čas rozhodovania Okresného súdu Liptovský Mikuláš a čas rozhodovania Krajského súdu v Žiline. Tento záver mal vyplývať z výpovedí svedkov Ing. Y. a V., pričom svedok Ing. Y. mal mať aj motív, ktorým boli jeho opakované odsúdenia Okresným súdom Liptovský Mikuláš, pričom o jeho odvolaniach proti rozsudkom okresného súdu mal rozhodovať Krajský súd v Žiline. Nepriamym dôkazom predmetných stretnutí je podľa Špecializovaného trestného súdu aj trestné oznámenie podané svedkom JUDr. T. a obsah výpovedí JUDr. T. v procesnom postavení svedka, z ktorých vyplynulo, že svedok JUDr. T. svedkov Ing. Y. a V. nepoznal, z čoho potom vyplýva, že svedok JUDr. T. nemal odkiaľ vedieť o veci v tom čase obžalovaného Ing. Y., pokiaľ by mu o nej nepovedal obžalovaný.

4. Špecializovaný trestný súd ďalej uviedol, že cieľom stretnutí svedkov Ing. Y. a V. s obžalovaným bola intervencia v prospech svedka Ing. Y. a cieľom stretnutia obžalovaného so svedkom JUDr. T. bola intervencia v prospech svedka Ing. Y. v prípade oboch skutkov, čo má za preukázané jednak výpovedami označených svedkov a nepriamo aj rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, v ktorých rozhodoval svedok JUDr. T.. Iniciátorom stretnutí s obžalovaným mal byť svedok Ing. Y., ktorý sa prostredníctvom svedka V. kontaktoval s obžalovaným z dôvodu dosiahnutia priaznivejšieho rozhodnutia v konaniach o jeho odvolaní proti rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš. Špecializovaný trestný súd poukázal na obsah trestného oznámenia, v ktorom svedok JUDr. T. označil konkrétnu vec v tom čase obžalovaného Ing. Y. a uviedol rozhodné skutočnosti, ktoré si nevymyslel, pretože nemal vedomosť o tom, že by sa svedok Ing. Y. alebo svedok V. s obžalovaným poznali.

5. Špecializovaný trestný súd však z vykonaného dokazovania nad rámec rozumných pochybností

nemal za preukázané, že by v súvislosti s intervenciou bol zo strany svedkov Ing. Y. a V. obžalovanému sľúbený, ponúknutý alebo poskytnutý úplatok. Za preukázané má Špecializovaný trestný súd to, že k poskytnutiu úplatku vo výške 5.000 EUR a následne 10.000 EUR zo strany svedka Ing. Y. svedkovi V. došlo, čo vyplýva zo zhodných vyjadrení posledne menovaných svedkov. K ďalšiemu priebehu skutkového deja Špecializovaný trestný súd uviedol, že nemá jednoznačne a ani nad rámec rozumných pochybností za preukázané, že by svedok V. v jednom i druhom prípade peniaze obžalovanému aj skutočne odovzdal. Pochybnosti mali vyplynúť z výpovedí svedkov, keď podľa svedka V. si obžalovaný už na stretnutiach so svedkami Ing. Y. a V. mal pýtať konkrétne sumy peňazí, avšak podľa výpovede svedka Ing. Y. si obžalovaný na stretnutiach so svedkami Ing. Y. a V. peniaze nepýtal a s požiadavkou na poskytnutie peňazí prišiel za svedkom Ing. Y. svedok V. až po predmetných stretnutiach s obžalovaným a súčasne z obsahu trestného oznámenia a následných výpovedí svedka JUDr. T., v ktorých svedok JUDr. T. o sume 10.000 EUR nehovorí nič, pričom z vykonaného dokazovania nevyplynulo, že by si obžalovaný mal zo sumy 10.000 EUR ponechať sumu 5.000 EUR. Špecializovaný trestný súd ďalej uviedol, že otázku kto, kedy, akým spôsobom a za akých konkrétnych okolností uviedol, že treba úplatky poskytnúť, mohol objasniť len svedok V., ktorý však na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odoprel vypovedať a nezodpovedaná ostala aj otázka, kde sa podela suma 5.000 EUR, teda či si ju skutočne ponechal obžalovaný, ako sa domnieva obžaloba, alebo si ju ponechal svedok V. Keďže uvedená otázka ostala nezodpovedaná, potom to podľa Špecializovaného trestného súdu evokuje ďalšiu závažnú pochybnosť, a to či vôbec niekto žiadal v prípade skutku v bode 1/ ako aj v prípade skutku v bode 2/ o nejaké peniaze a či si svedok V. uvedenú skutočnosť nevymyslel v záujme sa takto obohatiť, pričom uvedenú pochybnosť umocňuje aj využitie práva svedka odoprieť vypovedať z dôvodu uvedeného v § 130 Trestného poriadku. Špecializovaný trestný súd preto uzavrel, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by obžalovaný od svedka V. prevzal peniaze poskytnuté svedkom Ing. Y..

6. Špecializovaný trestný súd nemá za preukázané ani to, že či v súvislosti s intervenciou obžalovaného bol zo strany obžalovaného sľúbený, ponúknutý alebo poskytnutý úplatok svedkov JUDr. T. a či svedok JUDr. T. tento sľub, ponuku alebo úplatok a v akej výške prijal. Špecializovaný trestný súd tu poukázal na rozpory medzi obsahom trestného oznámenia a neskorších výpovedí svedka JUDr. T. ako aj na skutočnosť, že svedok JUDr. T. rozpory vo svojich výpovediach nevysvetlil. Z uvedeného potom Špecializovaný trestný súd vyvodil záver, že nebolo preukázané, že by obžalovaný najskôr finančné prostriedky uvedené v skutku v bode 1/ a v skutku v bode 2/ prijal a ani to, že by ich následne mal odovzdať svedkovi JUDr. T. a ani to, že by s v prípade skutku v bode 2/ obžalovaný mal ponechať časť z finančných prostriedkov vo výške 5.000 EUR. Špecializovaný trestný súd doplnil, že závažné pochybnosti do vierohodnosti svedka JUDr. T. vnášajú aj jeho písomné podania, v ktorých poukazuje na skutočnosť, že jeho vyjadrenia boli vynútené a vypovedal pod nátlakom. Pre Špecializovaný trestný súd bolo podstatné, že svedok JUDr. T. svoje výpovede menil, zmeny svojich výpovedí nevysvetlil a hoci svedok JUDr. T. zotrval vo svojich výpovediach na tom, že ho mal obžalovaný podplácať, ide o diametrálne odlišné vyjadrenia pokiaľ ide o spôsob, akým ho mal obžalovaný podplácať, ako mu mal dávať peniaze, koľko peňazí mu mal dávať, pričom jeho neskoršie vyjadrenia sa nezhodujú so skutočnosťami, ktoré tento svedok uviedol v trestnom oznámení. Špecializovaný trestný súd uviedol, že je neprípustné hľadať vo výpovedi svedka JUDr. T. také časti jeho výpovede, ktoré by bolo možné považovať za pravdivé, pretože jeho výpoveď ako celok je nedôveryhodná.

7. Špecializovaný trestný súd ďalej uviedol, že v prípade svedkov Ing. Y., V. a JUDr. T. ide o svedkov, ktorí sú spolupracujúcimi osobami s orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom dvom svedkom boli zo strany orgánov činných v trestnom konaní poskytnuté benefity v podobe uzavretia dohody o vine a treste vo vzťahu k trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto konania, a preto je nevyhnutné, aby ich výpovede boli podrobné dôslednému prevereniu, pričom nemôžu len ako osamotené, bez ďalších dôkazov tvoriť podklad pre prijatie záveru o vine obžalovaného.

8. Špecializovaný trestný súd ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynuli dve pravdepodobné verzie priebehu skutkového deja, a to jednak verzia uvedená v obžalobe a druhá v zmysle vyjadrenia obžalovaného, a preto bolo potrebné existujúce závažné pochybnosti vykladať v prospech obžalovaného

v súlade s procesnou zásadou „in dubio pro reo“. Špecializovaný trestný súd doplnil, že za zistenie skutočného stavu veci nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti a ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, je obžalovaného nevyhnutné spod obžaloby podľa uvedenej zásady oslobodiť.

9. Špecializovaný trestný súd však poukázal na vyjadrenia obžalovaného v prípade skutku v bode 1/ „čo s tým“ a v prípade skutku v bode 2/ „či o tom niečo vie“, ktoré majú predstavovať prejav vôle obžalovaného vplývať na svedka JUDr. T., v tom čase sudcu, aby bolo v oboch prípadoch rozhodnuté v prospech v tom čase obžalovaného Ing. Y. v rámci odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Žiline a v tejto súvislosti poukázal na to, že svedok JUDr. T. svedkov Ing. Y. a V. nepoznal. Špecializovaný trestný súd neuveril obhajobe obžalovaného, že sa so svedkom Ing. Y. nikdy nestretol, pretože o stretnutiach zhodne vypovedali svedkovia Ing. Y. a V., ktorí sa so svedkom JUDr. T. nepoznali a svedok JUDr. T. vypovedal, že to bol práve obžalovaný, ktorý u neho intervenoval v prospech svedka Ing. Y. v odvolacích konaniach, z čoho potom podľa názoru Špecializovaného trestného súdu vyplýva jediný záver, a to že došlo ku kontaktovaniu obžalovaného zo strany svedkov Ing. Y. a V. a následne ku kontaktovaniu svedka JUDr. T. zo strany obžalovaného z dôvodu intervencie v prospech svedka Ing. Y..

10. Konanie obžalovaného preto Špecializovaný trestný súd preto podrobil prieskumu v tom smere, či toto napĺňa zákonné znaky iného protiprávneho konania uvedeného v Trestnom zákone za zachovania totožnosti skutku a dospel k záveru, že konanie obžalovaného napĺňa znaky skutkovej podstaty zločinu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona. Špecializovaný trestný súd ďalej uviedol, že pôsobením na sudcu sa rozumie akékoľvek vplyvanie na sudcu, ktoré môže mať formu presvedčania, odporúčania, pokynu, rozkazu, vyhrážania, podplácania, vynímajúc použitie fyzickej sily a poukázal na to, že sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranné, spravodlivo, bez zbytočných prietahov a len na základe skutočností zistených v konaní, pričom konanie sudcu a plnenie uvedených povinností vylučuje, aby sudca rozhodoval inak, ako mu to zákon ukladá a dovoľuje. Špecializovaný trestný súd ďalej uviedol, že pokiaľ ktokoľvek pôsobí na sudcu, aby nerozhodoval v súlade s uvedeným, ale aby rozhodol podľa požiadavky, prípadne náznaku ako má rozhodnúť, potom napĺňa zákonné znaky uvedeného zločinu, pretože objektom predmetného trestného činu je záujem na riadnom výkone povinností sudcu.

11. Cieľom konania obžalovaného tak podľa názoru Špecializovaného trestného súdu bolo pôsobiť na sudcu, aby nerozhodoval spôsobom, ktorý mu ukladá zákon, ale aby rozhodol v prospech v tom čase obžalovaného Ing. Y. Špecializovaný trestný súd ďalej uviedol, že slovné spojenia použité obžalovaným vyplynuli z výpovede svedka JUDr. T., ktorú vyhodnotil ako nevierohodnú, ale pokiaľ ide o prejav obžalovaného pôsobiť na svedka JUDr. T., vykonaným dokazovaním nebol jednoznačne zistený spôsob, akým mal byť svedok JUDr. T. zo strany obžalovaného oslovený. Pre Špecializovaný trestný súd je podstatné, že k intervencii došlo, pričom je logicky vyvrátený konkludentný spôsob konania a intervencia musela byť sprevádzaná slovným prejavom obžalovaného. Slovný prejav obžalovaného tak napĺňa pojmový znak „pôsobenia na sudcu, aby nesplnil svoju zákonnú povinnosť v konaní pred súdom“ a jeho konanie tak naplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona.

12. K výroku o treste Špecializovaný trestný súd uviedol, že obžalovaný doposiaľ nebol priestupkovo prejednaný a hoci bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, všetky predchádzajúce odsúdenia má zahladené. Špecializovaný trestný súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona vzhľadom na predchádzajúcom riadnom vedení života pred spáchaním trestného činu. Špecializovaný trestný súd ďalej uviedol, že z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie je uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby na 4 (štyri) roky v súlade s kritériami na ukladanie trestov uvedenými v § 34 ods. 4 Trestného zákona. S návrhom prokurátora na uloženie súhrnného a súčasne ďalšieho trestu sa Špecializovaný trestný súd nestotožnil vzhľadom na zahľadanie predchádzajúcich odsúdení

obžalovaného.

13. Po vyhlásení napadnutého rozsudku prokurátor zahlásil odvolanie proti výrokom o vine a treste, a to v neprospech obžalovaného. Obhajca obžalovaného sa po vyhlásení napadnutého rozsudku vyjadril tak, že si obžalovaný ponecháva lehotu na podanie odvolania (pozn. obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. júna 2023 prítomný nebol).

14. Obžalovaný následne proti napadnutému rozsudku podal odvolanie, a to proti výrokom o vine a treste ako aj proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, ktoré následne odôvodnil osobitným podaním.

15. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil písomne podaním doručeným Špecializovanému trestnému súdu dňa 17. júla 2023, v ktorom uviedol, že bolo preukázané, že svedkovia Ing. Y. a V. svedka JUDr. T. nepoznajú a súčasne bolo preukázané, že tvrdenie svedka JUDr. T., že ho obžalovaný dvakrát oslovil s požiadavkou, či by bolo možné vyhovieť odvolaniu svedka Ing. Y. v rozumnej rovine korešponduje s obsahom výpovedí svedkov Ing. Y. a V. Prokurátor ďalej poukázal na to, že svedok Ing. Y. potvrdil, že odovzdal finančné prostriedky svedkovi V., aby ich odovzdal obžalovanému, ktorý ich mal odovzdať svedkovi JUDr. T. v súvislosti s odvolacím konanom na Krajskom súde v Žiline, čo potvrdil aj svedok V.X., ktorým skutočnostiam zodpovedá vyjadrenie svedka JUDr. T. v trestnom oznámení.

16. Skutočnosť, že svedok JUDr. T. následne vypovedal inak prokurátor vyhodnotil tak, že svedok JUDr. T. sa snažil celú vec zľahčovať nielen vo svoj prospech, ale týmto postupom sa snažil docieľiť aj to, aby jeho výpoveď svedka bola následne vyhodnotená ako nevierohodná. Prokurátor dal v tejto súvislosti do pozornosti obsah listín, ktoré svedok JUDr. T. predložil, z obsahu ktorých je zrejmé, že napriek jeho odsúdeniu za korupciu rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 3. marca 2021, sp. zn. 13T/2/2021, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, ktorú dobrovoľne uzavrel s prokurátorom, sa menovaný svedok snaží vytvoriť dojem, že bol k uzavretiu dohody prinútený v dôsledku psychického nátlaku na základe jeho väzobného stíhania. Podľa prokurátora sa tak svedok JUDr. T. snaží chrániť nielen seba pred možným stíhaním pre krivé obvinenie obžalovaného, ale aj pomôcť obžalovanému v tom smere, aby z jeho strany nešlo o účasť na prijímaní úplatku.

17. Účelovosť zmeny výpovedí svedka JUDr. T. prokurátor vidí aj v tom, že tento svedok po vznesení obvinenia vypovedal, že mu mal obžalovaný ukazovať predvolanie svedka Ing. Y. a pýtať sa ho na danú vec, čo je nelogické tvrdenie, pretože obžalovaný v tom čase svedka Ing. Y. nepoznal a stretol sa s ním až v čase po prvom odsúdení svedka Ing. Y. Prokurátor tiež poukázal na to, že pokiaľ by malo byť trestné oznámenie podané svedkom JUDr. T. nepravdivé a vykonštruované podľa požiadaviek orgánov činných v trestnom konaní, potom by nebolo možné vysvetliť, že dvaja svedkovia, ktorí svedka JUDr. T. nepoznajú (čo potvrdil aj svedok JUDr. T.) bez znalosti obsahu trestného oznámenia uviedli také podstatné skutočnosti, ktoré obsah trestného oznámenia v rozumnej miere potvrdzujú. Obžalovaného tak podľa prokurátora usvedčujú dve na sebe nezávislé línie, a to trestné oznámenie svedka JUDr. T. a výpovede svedkov Ing. Y. a V. Svedkovia Ing. Y. a V. uviedli okolnosti a dôvod ich stretnutia s obžalovaným ako aj skutočnosti odovzdania finančných prostriedkov obžalovanému pre svedka JUDr. T., pričom skutočnosti týkajúce sa intervencie obžalovaného u svedka JUDr. T. ako aj skutočnosti ohľadom prevzatia finančných prostriedkov po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline ako prvý uviedol práve svedok JUDr. T. v jeho trestnom oznámení.

18. V nadväznosti na záver, že svedok JUDr. T. nepoznal svedkov Ing. Y. a V., prokurátor uviedol, že pokiaľ by svedok JUDr. T. nemal záujem vyhovieť požiadavke obžalovaného vo vzťahu k odvolaniu v tom čase obžalovaného Ing. Y., nemal by dôvod zisťovať, resp. si overovať vzťah medzi obžalovaným a svedkom Ing. Y. Svedok JUDr. T. si tak overovaním vzťahu medzi obžalovaným a svedkom Ing. Y. potreboval preveriť potenciálne riziko z odhalenia jeho korupčných praktík, preto toto zisťovanie vzťahu nebolo len prostou formalitou, ako sa to snažil vysvetliť svedok JUDr. T.. Prokurátor tiež považuje za kľúčové, že z hľadiska intervencie mal byť v senáte rozhodujúcim o odvolaní svedka Ing. Y. svedok JUDr. T., čoho dôkazom je to, že v prípade v poradí druhého odvolacieho konania intervenované

nebolo, keďže v senáte svedok JUDr. T. nebol.

19. Prokurátor ďalej poukázal na to, že svedkovia Ing. Y. a V. spolu podnikali a svedok V. mal dobrý vzťah nielen so svedkom Ing. Y., ale aj s obžalovaným, preto svedok V. nemal žiaden relevantný dôvod klamať svedka Ing. Y. ohľadom výšky finančných prostriedkov požadovaných za intervenciu na krajskom súde a ani dôvod klamať obžalovaného pri odovzdaní uvedených finančných prostriedkov. K rozporu medzi tvrdením svedka V., ktorý vypovedal, že obžalovaný priamo na stretnutí povedal sumu finančných prostriedkov a tvrdením svedka Ing. Y., ktorý vypovedal, že o výške požadovaných finančných prostriedkov sa dozvedel od svedka V. až po stretnutiach prokurátor uviedol, že tento rozpor nie je zásadný z hľadiska posúdenia trestnosti žalovaného skutku a zároveň nie je takého charakteru, aby spochybnil celkovú vierohodnosť svedkov Ing. Y. a V. a v tejto súvislosti prokurátor upozornil na to, že pri druhom stretnutí s obžalovaným svedok Ing. Y. nebol stále prítomný daného stretnutia, keďže svedok V. sa išiel s obžalovaným prejsť.

20. Za nelogické považuje prokurátor to, aby obžalovaný svedkovi JUDr. T. ponúkal peniaze zo svojich finančných prostriedkov, pretože obžalovaný svedka Ing. Y. nepoznal a v danej veci konal len na základe toho, že ho oslovil svedok V., preto svedkom JUDr. T. vykonštruovanú verziu, že mu obžalovaný nechcel ostať nič dlžný prokurátor považuje za účelovú a majúcu ten cieľ, aby svedok JUDr. T. svoju osobu postavil do polohy neverohodného svedka. Prokurátor ďalej uviedol, že svedok JUDr. T. sa s obžalovaným vo vzťahu ku každému odvolaciemu konaniu stretol vždy dvakrát, pričom finančné prostriedky prevzal vždy pri nasledujúcom stretnutí. Prokurátor ďalej uviedol, že obžalovaný so svedkom JUDr. T. nekomunikoval o sume finančných prostriedkov, ktoré mal obžalovaný vyžiadať od intervenujúcich osôb, čo korešponduje s výpoveďou svedka V., že obžalovaný priamo na stretnutiach uviedol sumy finančných prostriedkov, ktoré je potrebné pripraviť a doniesť, teda práve obžalovaný bol tou osobou, ktorá určila sumu finančných prostriedkov, ktoré majú byť odplatom za dosiahnutie požadovaného súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní.

21. Z uvedeného potom podľa prokurátora možno skutkový dej bez dôvodných pochybností ustáliť tak, že obžalovaný počas stretnutia so svedkami Ing. Y. a V. oznámil sumu finančných prostriedkov, ktoré treba doniesť v súvislosti s odvolacím konaním, tieto finančné prostriedky následne od svedka V. aj prevzal a následne oslovil svedka JUDr. T. s tým, či by sa mohol na vec svedka Ing. Y. pozrieť a vyhovieť jeho odvolaniu a po rozhodnutí krajského súdu prevzaté finančné prostriedky (vždy vo výške 5.000 EUR) obžalovaný na osobných stretnutiach svedkovi JUDr. T. odovzdal, ktorý ich prijal a pochopil tak, že je to odplata za trestnú vec svedka Ing. Y.. V tejto súvislosti prokurátor tiež uviedol, že samotný fakt, že svedkovia Ing. Y. a V. boli vylúčení na samostatné konanie s tým, že ich vec bude riešená v konaní o dohode o vine treste bez ďalšieho nemôže byť okolnosťou, ktorá by mala mať negatívny vplyv na posúdenie ich vierohodnosti a k svedkovi JUDr. T. poznamenal, že nakoľko sa svedok JUDr. T. snaží dosiahnuť zrušenie rozsudku, ktorým bol odsúdený za korupciu, nemôže logicky potvrdiť, že by v danej trestnej veci konal korupčným spôsobom.

22. K právnej kvalifikácii podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona prokurátor uviedol, že ide o špecifickú formu pokusu o návod na zneužitie právomoci sudcu v konaní pred súdom, ktorá je povýšená na samostatný trestný čin a v tejto súvislosti uviedol, že ani z vykonaného dokazovania, ale ani zo skutkovej vety napadnutého rozsudku nevyplýva, že by obžalovaný pôsobil na svedka JUDr. T. tak, aby svedok JUDr. T. porušil svoje povinnosti v súdnom konaní. Obžalovaný síce od svedka JUDr. T. požadoval, aby sa pozrel na vec svedka Ing. Y., avšak z obsahu a formulácie tejto požiadavky nevyplýva, že by svedok JUDr. T. mal v tejto súvislosti porušiť nejakú svoju povinnosť.

23. Podľa prokurátora je vzorec korupčného správania sa nasledovný: Svedok Ing. Y. je podplácajúcou osobou, svedok V. svedkovi Ing. Y. pomáha, aby sa zrealizovalo stretnutie s obžalovaným, ktorý môže zabezpečiť tlmočenie požiadavky svedka Ing. Y. svedkovi JUDr. T., pričom obžalovaný svedkovi JUDr. T. prevzaté finančné prostriedky odovzdá. Prijímateľom úplatku je svedok JUDr. T., ktorý bol v tom čase sudcom Krajského súdu v Žiline a v trestnej veci v tom čase obžalovaného Ing. Y. bol sudcom spravodajcom a predsedom senátu, pričom bez ingerencie obžalovaného by podplácajúci svedok Ing. Y.

so svojou požiadavkou nemohol svedka JUDr. T. osloviť. Obžalovaný bol pritom osobou, ktorá stanovila sumu finančných prostriedkov a po rozhodnutí krajského súdu ich odovzdala svedkovi JUDr. T.. Konanie obžalovaného preto podľa prokurátora činnosť svedka JUDr. T. nielen uľahčilo, ale aj umožnilo, pretože bez konania obžalovaného by sa svedok JUDr. T. o požiadavke svedka Ing. Y. nedozvedel a ani by následne neprevzal finančné prostriedky v súvislosti s tým, ako senát Krajského súdu v Žiline o odvolaniach svedka Ing. Y. rozhodol, z čoho potom vyplýva, že svedok JUDr. T. konal výlučne na základe iniciatívy obžalovaného.

24. Prokurátor ďalej uviedol, že účastníctvo predpokladá úmysel smerujúci k účasti na konkrétnom trestnom čine páchatel'a, pričom môže ísť aj o úmysel nepriamy, kedy si je účastník vedomý možnosti, že svojím konaním vyvolá rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin a pre prípad, že sa tak stane, je s tým uzrozumený. V tejto súvislosti prokurátor tiež uviedol, že k prijatiu úplatku môže dôjsť aj bez predchádzajúcej ponuky alebo sľubu, pričom nie je rozhodujúce, či k jeho prijatiu dôjde pred obstaraním veci všeobecného záujmu, v jeho priebehu alebo dodatočne, a to i bez predchádzajúcej dohody. Prokurátor ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný pri prvom stretnutí so svedkom JUDr. T. konal s úmyslom presvedčiť ho, aby pri rozhodovaní trestnej veci svedka Ing. Y. zohľadnil požiadavky svedka Ing. Y. s vedomím, že v prípade kladného rozhodnutia v prospech svedka Ing. Y. svedkovi JUDr. T. následne odovzdá finančné prostriedky prevzaté od svedka V., pričom v prípade druhého stretnutia so svedkom JUDr. T. obžalovaný svedkovi JUDr. T. finančné prostriedky odovzdal s úmyslom, aby ich svedok JUDr. T. v súvislosti s trestnou vecou svedka Ing. Y. prijal a obžalovaný už v čase stretnutia so svedkami Ing. Y. a V. vedel, že finančné prostriedky v prípade splnenia požiadavky odovzdá svedkovi JUDr. T., hoci sa s ním v danej veci ešte nestretol. Prijatím finančných prostriedkov od obžalovaného svedok JUDr. T. akceptoval návrh zo strany obžalovaného, aby finančné prostriedky v súvislosti s rozhodnutiami krajského súdu v trestnej veci svedka Ing. Y. prijal.

25. Z uvedeného potom prokurátor vyvodil, že v prípade obžalovaného nešlo len o prostú verbálnu intervenciu u svedka JUDr. T., aby vyhovel odvolaniu svedka Ing. Y., ako to vyplýva z napadnutého rozsudku. Prokurátor preto uzavrel, že obžalovaný bol účastný na zločine prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona svedka JUDr. T. formou návrhu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a zároveň doplnil, že vzhľadom na značný časový odstup medzi skutkom v bode 1/ a skutkom v bode 2/ nie je možné akceptovať názor Špecializovaného trestného súdu, že v danom prípade ide o jeden pokračovací trestný čin, a to vzhľadom na zrejmu absenciu objektívnej súvislosti v čase spáchania oboch skutkov.

26. K druhu a výmere trestu prokurátor uviedol, že v záverečnej reči navrhoval obžalovanému uložiť dva samostatné tresty odňatia slobody a nie súhrnný trest a samostatný trest, ako to uvádza Špecializovaný trestný súd z dôvodu, že medzi spáchaním prvého a druhého skutku došlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku obžalovaného (rozsudok Okresného súdu Čadca z 26. novembra 2013, sp. zn. 3T/77/2013), ktorý je medzníkom oddeľujúcim navzájom sa zbiehajúce trestné činy a na túto skutočnosť je potrebné prihliadať napriek zahľadaniu predmetného odsúdenia. Následne však prokurátor dospel k záveru, že fikcia neodsúdenia má význam aj z hľadiska možnosti prihliadať na takéto rozhodnutie ako na medzník oddeľujúci zbiehajúce sa trestné činy, preto podľa názoru prokurátora platí, že trestné činy spáchané obžalovaným sú v pomere viacčinného súbehu a do úvahy tak prichádza ukladanie úhrnného trestu aplikujúc ustanovenia § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Prokurátor zároveň uviedol, že v prípade obžalovaného je potrebné prihliadať na prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože je zrejmé, že obžalovaný už v minulosti bol právoplatne odsúdený za skutok, ktorý vykazoval znaky trestného činu podplácania podľa § 332 ods. 1 Trestného zákona, čo je druhovo rovnaký trestný čin, pre aký je trestne stíhaný v prejednávanej trestnej veci. Uvedené prokurátor vyvodzuje z toho, že skutočnosť, že páchatel' spáchal skutok, ktorý má znaky trestného činu a skutočnosť, že bol za tento skutok právoplatne odsúdený, sú dve rozdielne skutočnosti. Uvedené zároveň podľa prokurátora vylučuje možnosť aplikácie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a poznamenal, že hoci Špecializovaný trestný súd na túto poľahčujúcu okolnosť bez zistenia prítiažujúcich okolností prihliadal, pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností nevyjadril uvedením ustanovenia § 38 ods. 3

do výroku o treste.

27. Prokurátor ďalej upozornil, že obžalovaný skutok vykazujúci znaky prečinu podplácania podľa § 332 ods. 1 Trestného zákona spáchal medzi spáchaním skutku v bode 1/ a skutku v bode 2/ a ďalšieho korupčného konania sa dopustil v roku 2018 počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo 14. júna 2018, sp. zn. 1T/10/2017, právoplatným dňa 17. apríla 2019. Prokurátor ďalej uviedol, že význam a miera účasti obžalovaného na spáchanom trestnom čine je rozhodujúca a vysoká a obžalovaný bol kľúčovou postavou medzi podplácajúcim svedkom Ing. Y. a prijímateľom úplatku svedkom JUDr. T.. Podľa prokurátora práve vzhľadom na osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy a existenciu prítiažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona v kontexte spôsobu spáchania trestného činu nemožno v prípade obžalovaného akceptovať uloženie podmieneného trestu odňatia slobody.

28. Prokurátor preto navrhol, aby najvyšší súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozsudkom uznal obžalovaného vinným zo spáchania zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účasníctvom vo forme návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a obžalovanému uložil podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 v spojení s § 37 písm. h) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne so zaradením obžalovaného na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

29. Obžalovaný svoje odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojich obhajcov. Obžalovaný zdôraznil, že popiera a stále popiera, že by sa uskutočnili akékoľvek stretnutia medzi ním a svedkami Ing. Y. a V. a už vôbec nie také, predmetom ktorých by malo byť sľúbenie, žiadanie alebo poskytnutie úplatku alebo vykonanie akejkoľvek inej intervencie v súvislosti so skutkami uvedenými v obžalobe, resp. v napadnutom rozsudku. Obžalovaný poukázal na výpoveď svedka Ing. Y. z 23. novembra 2021, v ktorej menovaný svedok o žiadnom stretnutí za účasti obžalovaného nehovoril. Svedok Ing. Y. v predmetnej výpovedi označoval len svedka V. v súvislosti s poskytnutím pomoci pri riešení jeho veci a k osobe obžalovaného uviedol, že ho pozná len ako predsedu Slovenskej národnej strany, a preto je nepravdepodobné, resp. až vylúčené, aby si svedok Ing. Y. nepamätal, že sa osobne stretol s obžalovaným ako verejne známou osobou. V predmetnej výpovedi svedok Ing. Y. naopak uviedol, že mal byť iniciatívne oslovený svedkom V., ktorý mu mal za sumu 5.000 EUR ponúknuť pomoc s riešením jeho trestnej veci.

30. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že k zmene vo výpovedi svedka Ing. Y. došlo až po jeho obvinení potom, ako tento svedok začal spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní a jeho trestná vec bola vylúčená zo spoločného konania na samostatné konanie. Motívom zmeny výpovede svedka Ing. Y. tak bola podľa obžalovaného obava tohto svedka z premeny jeho predošlého podmieneného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 21. augusta 2018, sp. zn. 1To/54/2018, čo mal svedok priznať aj počas jeho výsluchu v rámci prípravného konania dňa 27. júla 2022. Obžalovaný ďalej uviedol, že k zmene výpovede svedka Ing. Y. malo dôjsť aj z dôvodu nátlaku orgánov činných v trestnom konaní, čo má vyplývať aj z výpovede tohto svedka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. júna 2023, kde svedok uviedol, že mu bolo zo strany orgánov činných v trestnom konaní povedané, že priznanie je pre neho najlepšia cesta. Z uvedeného potom obžalovaný vyvodzuje, že na svedka Ing. Y. bol zo strany orgánov činných v trestnom konaní vykonaný nátlak, aby svedok účelovo pozmenil, resp. doplnil svoju prvotnú výpoveď a do celej veci priamo zahrnul aj obžalovaného výmenou za poskytnutie v tom čase svedkovi neznámych úľav a vo veci začal vypovedať spôsobom vyhovujúcim orgánom činným v trestnom konaní.

31. Obžalovaný ďalej poukázal na rozpory vo výpovediach svedkov Ing. Y. a V. týkajúce sa jednak toho, aké bolo postavenie menovaných svedkov voči obžalovanému a súčasne toho, kedy mala zo strany obžalovaného zaznieť požiadavka na poskytnutie peňažných prostriedkov, či až po údajných stretnutiach s obžalovaným, alebo priamo na údajných stretnutiach s obžalovaným a tiež toho, v akom

časovom odstupe od druhého údajného stretnutia mal obžalovaný žiadať o poskytnutie sumy 10.000 EUR. Podľa obžalovaného nejde o žiadne drobné rozpory, pričom tieto na hlavnom pojednávaní neboli odstránené, v dôsledku čoho tak výpovede svedkov Ing. Y. a V. nie je možné považovať za dôveryhodné. V tejto súvislosti obžalovaný zopakoval, že nedôveryhodnosť výpovedí označených svedkov spočíva aj v tom, že ide o osoby tzv. kajúcnikov a poukázal na to, že aj trestná vec svedka V. bola zo spoločného konania vylúčená na samostatné konanie. Z uvedeného obžalovaný vyvodzuje záver, že svedecké výpovede svedkov Ing. Y. a V. nepreukazujú, že by k stretnutiam medzi nimi a obžalovaným skutočne došlo a zároveň uviedol, že existenciu takých stretnutí nepreukazuje ani obsah trestného oznámenia svedka JUDr. T. a ani následné výpovede tohto svedka, pretože svedok JUDr. T. sa vyjadril tak, že obžalovaný mu mal povedať, že svedka Ing. Y. nepozná a o veci nemá žiadne podrobnejšie vedomosti, pričom ak by sa také stretnutia medzi svedkami Ing. Y. a V. a obžalovaným uskutočnili, obžalovaný by nepochybne musel disponovať aspoň trochu konkrétnejšími informáciami.

32. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že do úvahy prichádza aj taká možnosť, že obžalovaný sa o osobe svedka Ing. Y. dozvedel od svedka V., pričom svedok V. sa mohol svedkovi Ing. Y. ponúknuť, že sa vec pokúsi vybaviť a aby si získal dôveru svedka Ing. Y., spomenul meno obžalovaného. Obžalovanému tak o probléme svedka Ing. Y. mohol povedať svedok V. a obžalovaný mohol meno svedka Ing. Y. svedkovi JUDr. T. povedať pri nezáväznom rozhovore, avšak bez akéhokoľvek úmyslu vec ovplyvňovať alebo intervenovať. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že svedok V. si mohol finančné prostriedky od svedka Ing. Y. ponechať za účelom vlastného obohatenia, čo pripustil aj Špecializovaný trestný súd.

33. Obžalovaný ďalej uviedol, že ak by sa hypoteticky pripustilo, že k stretnutiam medzi svedkami Ing. Y. a V. a jeho osobou skutočne došlo, potom zo strany obžalovaného nemohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona či iného trestného činu, pretože svedok Ing. Y. vypovedal, že v prípade oboch stretnutí s obžalovaným mal len ukázať odvolania v jeho trestnej veci bez bližšej konkretizácie, čo vlastne chce, z čoho potom vyplýva, že ak by sa stretnutia naozaj uskutočnili, nič konkrétne od obžalovaného nepožadoval a nič ani v tejto súvislosti nešpecifikoval, pričom obžalovaný v tejto súvislosti pre seba a ani pre iného nič neprijal, nežiadal a ani si nedal sľúbiť a svedkovi Ing. Y. nič nesľúbil, ďalej že na predmetných stretnutiach nedošlo k odovzdaniu žiadnej finančnej hotovosti a ani iného plnenia a svedok Ing. Y. sa celý čas iba domnieval, kto má vec riešiť. V tejto súvislosti obžalovaný tiež poznamenal, že nezodpovedaná ostala aj otázka, či svedok Ing. Y. mohol mať hotovosť v súčte celkom 15.000 EUR a pokiaľ áno, odkiaľ ju získal.

34. Obžalovaný ďalej uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by došlo k údajným stretnutiam medzi ním a svedkom V., ku ktorému záveru napokon dospel aj Špecializovaný trestný súd. Obžalovaný zdôraznil, že o predmetných stretnutiach vypovedal v prípravnom konaní len svedok V., ktorý však na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať a svedok Ing. Y. nikdy nebol svedkom toho, že by svedok V. odovzdal finančné prostriedky obžalovanému a zo strany tohto svedka ide len o domnienky, ktoré však nie sú dôkazom.

35. K stretnutiam medzi obžalovaným a svedkom JUDr. T. obžalovaný uviedol, že nepopiera, že svedka JUDr. T. pozná a ani to, že by sa s týmto svedkom nikdy nestretol, avšak popiera, že by so svedkom JUDr. T. riešil akúkoľvek záležitosť týkajúcu sa svedka Ing. Y. v jeho prospech. K poukazu Špecializovaného trestného súdu na trestné oznámenie svedka JUDr. T. v súvislosti s tým, že svedok JUDr. T. nemal ako vedieť o svedkovi Ing. Y. obžalovaný poukázal na to, že svedok JUDr. T. bol v čase podania trestného oznámenia (15. január 2021) ako aj v čase jeho prvej výpovede (2. marec 2021) väzobne stíhaný a zároveň poukázal na podania svedka JUDr. T. z 9. mája 2023, 31. mája 2023 a 1. júna 2023 spolu s ich prílohami, ktoré majú preukazovať, že svedok JUDr. T. bol zo strany orgánov činných v trestnom konaní „vystavený hrubo protiprávnemu konaniu“, ktoré spočívalo okrem iného v opakovanom predvádzaní obžalovaného, počas ktorého bol vždy spútaný, ako aj v tom, že bol policajmi a prokurátorom Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky bez akéhokoľvek písomného záznamu presvedčaný o výhode dohody o vine a treste, avšak pod

podmienkou, že bude udávať ľudí, ktorých mu označia a tiež v tom, že bol počas výkonu väzby vystavený rôznym formám psychického nátlaku. Obžalovaný ďalej poukázal aj na trestné oznámenie svedka JUDr. T. z 29. mája 2023, v ktorom svedok JUDr. T. opisoval konanie vyšetrovateľov PZ spočívajúce v tom, že sa mu jednak mali vyhrážať, že ak nebude plniť dohodu s orgánmi činnými v trestnom konaní a vypovedať, ako bolo dohodnuté, budú orgány činné v trestnom konaní konať nielen proti nemu, ale aj proti členom jeho rodiny a zároveň v tom, že mu vyšetrovateľ PZ mal predložiť spis obžalovaného a navádzať ho, ako má vo veci vypovedať a zároveň svedka JUDr. T. upozorňovať na nevhodnosť zmeny jeho predchádzajúcej výpovede, čo svedok JUDr. T. vnímal ako pokračujúci nátlak, vyhrážanie, zastrasovanie a navádzanie na spôsob jeho výpovede v trestnej veci obžalovaného.

36. Obžalovaný ďalej uviedol, že svedok JUDr. T. mal dňa 15. januára 2021 vypovedať ako svedok v inom trestnom konaní, ktoré bolo po skončení prípravného konania vedené na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 9T/3/2022, kde bol vyhlásený oslobodzujúci rozsudok, ktorá skutočnosť má v spojení s tvrdeniami JUDr. T. (bod 35) podporovať predpoklad, že v danom prípade išlo o účelovo a takpovediac „pásovo“ vyrábané svedectvá, ktoré korešpondujú s tvrdením svedka JUDr. T., že bol v danom období pod psychickým a fyzickým nátlakom, počas ktorého mu bolo predložených niekoľko desiatok rôznych súdnych rozhodnutí, ku ktorým sa mal vyjadriť v súvislosti s prípadnou korupciou, ku ktorým mal vypovedať a nešlo tak o žiadne spontánne a dobrovoľné rozhodnutie menovaného svedka. Z uvedeného potom obžalovaný vyvodzuje, že tvrdenia svedka JUDr. T. v jeho trestnom oznámení ako aj v jeho následných výpovediach nemožno považovať za dôveryhodné, obzvlášť ak na hlavnom pojednávaní neboli riadne preverené okolnosti, za ktorých k nim došlo. Obžalovaný tiež uviedol, že ak by boli závažné skutočnosti uvedené svedkom JUDr. T. pravdivé, potom by na trestné oznámenie tohto svedka ako aj na jeho následné svedecké výpovede bolo potrebné nazeráť ako na nezákonne vykonané dôkazy a v rámci trestného konania by na ne nebolo možné prihliadať.

37. Obžalovaný ďalej uviedol, že ak by sa aj na výpovede svedka JUDr. T. z prípravného konania prihliadalo, tak ak by aj hypoteticky na stretnutiach obžalovaného a svedka JUDr. T. bola osoba svedka Ing. Y. spomenutá, potom zo svedeckých výpovedí svedka JUDr. T. z prípravného konania po vznesení obvinenia vyplýva, že obžalovaný podľa vlastných slov svedka Ing. Y. nepoznal, ďalej že obžalovaný svedkovi JUDr. T. nikdy nedával žiadne konkrétne pokyny, ako má v trestnej veci Ing. Y. rozhodnúť a ani svedkovi JUDr. T. neprislúbil a vopred neodovzdal žiadne finančné prostriedky, ďalej že svedok JUDr. T. v súvislosti s riešením trestnej veci svedka Ing. Y. nikdy žiadne finančné prostriedky a ani iné plnenie neprijal, ďalej že svedok JUDr. T. ani nevedel, že by mal akékoľvek finančné prostriedky za prípadné ovplyvnenie rozhodnutia dostať, ďalej že svedok JUDr. T. slová obžalovaného nebral vážne a tieto pustil z hlavy ihneď po stretnutiach a napokon, že rozhodnutia Krajského súdu v Žiline v trestnej veci svedka Ing. Y. nijako neboli ovplyvnené na základe stretnutí, ktoré mali prebehnúť medzi svedkom JUDr. T. a obžalovaným a ani na základe ničoho iného.

38. Obžalovaný zároveň odmieta, že by z jeho strany malo dôjsť k akejkoľvek inej intervencii či pôsobeniu na svedka JUDr. T.. K slovným spojeniam „čo s tým“ a „či o tom niečo vie“ obžalovaný uviedol, že svedok JUDr. T. uvedené opisuje len ako rečnickú otázku, z ktorej sa nedá žiadnym spôsobom vydedukovať žiadna konkrétna požiadavka, pričom sám svedok JUDr. T. k tejto požiadavke neprikladal žiadnu dôležitosť, nebral ju vážne a pustil ju z hlavy.

39. K rozhodnutiam Krajského súdu v Žiline obžalovaný uviedol, že tieto sa nevymykali z rozhodovacej praxe trestných súdov v iných veciach, pričom v prípade uznesenia Krajského súdu v Žiline z 26. februára 2013, sp. zn. 1To/11/2013 išlo o hrubú procesnú chybu Okresného súdu Liptovský Mikuláš (pozn. obž. nesprávne uvádza Okresný súd Žilina) a v prípade rozsudku Krajského súdu v Žiline z 21. augusta 2018, sp. zn. 1To/54/2018 išlo o rozhodnutie postavené najmä na neúmernej dĺžke trestného konania, na ktorej svedok Ing. Y. nemal žiadne zavinenie. V tejto súvislosti obžalovaný považuje za zvláštne to, že v prípade druhého rozhodnutia Krajského súdu v Žiline o odvolaní svedka Ing. Y. (pozn. uznesenie z 21. januára 2014, sp. zn. 1To/2/2014) nemalo zo strany posledne menovaného svedka dôjsť k žiadnej intervencii. Obžalovaný súčasne uviedol, že v tom čase nebol členom senátu krajského súdu, ktorý rozhodoval o odvolaní svedka Ing. Y., avšak nepochybne mal na Krajskom súde v Žiline určité

známosti a dokonca v tom čase pôsobil na Najvyššom súde Slovenskej republiky. Podľa obžalovaného je preto nelogické, že zo strany svedkov Ing. Y., resp. V. nedošlo minimálne k jeho osloveniu za účelom zistenia, či sa s vecou niečo nedá spraviť aj v tomto prípade, pričom v prípade tohto v poradí druhého rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, ktoré nemalo byť nijako ovplyvňované, nedošlo k ukončeniu veci svedka Ing. Y. takým spôsobom, že by mu bol býval uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

40. Obžalovaný vo vzťahu k svedkom Ing. Y., V. a JUDr. T. uviedol, že sú, resp. v určitom momente všetci boli osobami spolupracujúcimi s orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom výpovede takýchto spolupracujúcich svedkov - kajúcnikov nie je možné nekriticky preberať. Obžalovaný ďalej uviedol, že z hľadiska možnej motivácie pri výpovedi kajúcnika je potrebné zistiť rozsah dohody medzi kajúcnikom a prokurátorom, aby bolo zrejmé, aké výhody boli kajúcnikovi sľúbené za poskytnutie svedectva. Poznanie dohody medzi kajúcnikom a štátom je podľa obžalovaného dôležité pre súd pri posudzovaní dôveryhodnosti kajúcnika, ale aj pre vedenie obhajoby osôb, ktoré kajúcnik usvedčuje a v neposlednom rade môže byť zaujímavé aj pre verejnosť v tom slova zmysle, aby verejnosť vedela, za akých podmienok pri akej konkrétnej trestnej činnosti možno očakávať určité výhody a akú podobu také výhody od štátu môžu mať. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal tiež na to, že súčasná právna úprava týkajúca sa kajúcnika neobsahuje ani zmienku o tom, aké formálne náležitosti by mala mať dohoda medzi kajúcnikom a prokurátorom o poskytnutých výhodách a rovnako nie je upravená ani povinnosť jej zverejnenia, teda dohody medzi kajúcnikom a prokurátorom sú tak prijímané výlučne v rámci právomoci prokuratúry bez akejkoľvek súdnej kontroly.

41. Obžalovaný tiež poukázal na to, že navrhoval pripojenie trestných spisov svedkov Ing. Y. a V. vedených po vylúčení ich trestných vecí zo spoločného konania vedeného na Národnej kriminálnej agentúre, 3. oddelení vyšetrovania, odbore Stred pod ČVS: PPZ-4/NKA-ST3-2021 a po ich pripojení prečítanie akýchkoľvek zápisníc o ich výpovediach a rozhodnutí urobených v prípravnom konaní, resp. v ďalšom štádiu konania ako aj prípadných dohôd medzi svedkami a orgánmi činnými v trestnom konaní, čo však Špecializovaný trestný súd odmietol postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku s odôvodnením, že vyjadrenia svedkov Ing. Y. a V. sú dôkazmi v inej trestnej veci a oboznamovanie ich výpovedí v inom procesnom postavení Trestný poriadok neumožňuje, keďže by dochádzalo k tzv. „križovaniu“ a zároveň s odôvodnením, že prípadný postup podľa § 269 Trestného poriadku by bol obchádzaním zákona. Obžalovaný sa pritom s uvedeným odôvodnením odmietnutia jeho návrhu na pripojenie trestných spisov svedkov Ing. Y. a V. nestotožňuje, pretože navrhoval pripojenie celých trestných spisov a následné prečítanie aj rozhodnutí urobených v prípravnom konaní, pričom si vyhradil právo navrhnúť prečítať konkrétne listiny z predmetných spisov po ich pripojení, keďže ich obsah nepoznal, k čomu sa však Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozhodnutí nevyjadril.

42. Obžalovaný ďalej namieta, že Špecializovaný trestný súd mal riadnym spôsobom preveriť aj tvrdenia svedka JUDr. T. obsiahnuté v jeho písomných podaniach a ich prílohách, pretože len takýmto spôsobom (obdobne ako pripojením trestných spisov svedkov Ing. Y. a V.) by sa dali riadne preveriť okolnosti týkajúce sa svedka ako kajúcnika spočívajúce v jeho dôveryhodnosti a motivácii, ktorá ho viedla k podaniu trestného oznámenia smerujúceho voči obžalovanému, ako to ukladá konštantná judikatúra ESLP.

43. Obžalovaný ďalej uviedol, že pre postup podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku neboli splnené podmienky, pretože okolnosti týkajúce sa svedkov Ing. Y. a V. neboli okolnosťami nepodstatnými pre rozhodnutie. Ak by teda podľa obžalovaného došlo k riadnemu preskúmaniu motivácie kajúcnikov prostredníctvom pripojenia ich trestných spisov a ak by sa súd prvého stupňa riadne zaoberal obsahom podaní svedka JUDr. T., mohli by z takýchto zistení vyvstať skutočnosti spôsobujúce nezákonnosť nielen trestného oznámenia JUDr. T. a jeho ďalších výpovedí, ale aj výpovedí svedkov Ing. Y. a V., čo by malo podstatný vplyv na ďalší priebeh a výsledok trestného konania.

44. V ďalšej časti odvolania obžalovaný argumentoval, že nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty zločinu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona, a to z dôvodu nenaplnenia objektívnej a subjektívnej stránky jeho skutkovej podstaty. Obžalovaný zastáva názor, že

slovnými spojeniami „čo s tým“ a „či o tom niečo vie“, ak by k ich použitiu aj došlo, sa nenaplnil pojem pôsobenia na sudcu, a to z dôvodu, že nedosahujú takú intenzitu, aby mohli byť považované za formu presvedčania, odporúčania, pokynu, rozkazu, vyhrážania či podplácania. Išlo by totiž len o otvorené rečnicke otázky, ktoré žiadnym spôsobom neinštruujú, nenúti, neprehovárajú sudcu, aby porušil jeho zákonom dané povinnosti, pričom obžalovaný upozornil na to, že samotný Špecializovaný trestný súd uviedol, že ani nebol jednoznačne zistený spôsob, akým bol svedok JUDr. T. oslovený. Obžalovaný ďalej poukázal na výpovede svedkov Ing. Y. a V., z ktorých je zrejmé, že na stretnutiach s obžalovaným nič konkrétne neriešili, preto ak obžalovaný nemal žiadne konkrétne inštrukcie, nemohol na sudcu pôsobiť. Obžalovaný zároveň doplnil, že k zásahu do nezávislosti súdnictva ani nedošlo, pretože obe dotknuté rozhodnutia Krajského súdu v Žiline boli vynesené v súlade so zákonom a z právneho hľadiska im nie je čo vytknúť.

45. Obžalovaný ďalej uviedol, že aj keby na jeho stretnutiach so svedkom JUDr. T. boli vyslovené spojenia „čo s tým“ a „či o tom niečo vie“, z ich obsahu nie je možné bez dôvodných pochybností dospieť k záveru o existencii úmyslu obžalovaného spáchať zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný zopakoval, že by išlo len o rečnicke otázky, ktoré žiadnym spôsobom neinštruujú, nenúti, neprehovárajú sudcu, aby porušil jeho zákonom dané povinnosti, u ktorých zároveň ani nie je možné dospieť k ničím nespochybnenému záveru, že boli prednesené vážne, pričom ako reálna sa javí tiež alternatíva, že obžalovaný možno len v rámci vzájomnej komunikácie so svedkom JUDr. T. uviedol, že mu svedok V. ako kolega svedka Ing. Y. hovoril o trestnej veci svedka Ing. Y., o čom obžalovaný bez akéhokoľvek úmyslu spáchať trestný čin oboznámil svedka JUDr. T..

46. Obžalovaný napokon uviedol, že nemal akýkoľvek motív spáchať zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona pretože svedka Ing. Y. nepoznal a nemal žiadny dôvod mu akokoľvek pomáhať a vystavovať sa riziku trestného stíhania, pričom podľa skutku v bode 1/ obžaloby ani nemal za vybavovanie vecí dostať žiadne finančné plnenie a v prípade skutku v bode 2/ obžaloby ak by aj obžalovaný mal mať za pomoc svedkovi Ing. Y. získať finančné plnenie, išlo by pre neho o zanedbateľnú sumu a navyše ako nebolo preukázané, koľko a či vôbec si z nej mal niečo ponechať, a preto sa ako reálna javí byť verzia, že svedok V. svedkovi Ing. Y. sľúbil, že mu s jeho trestnou vecou pomôže a od svedka Ing. Y. vylákal peniaze, ktoré si však následne ponechal.

47. Obžalovaný svoje trestné stíhanie považuje len za zástupný prostriedok smerujúci k tomu, aby ako bývalý vysokopostavený politický činiteľ poskytol orgánom činným v trestnom konaní informácie smerujúce voči iným osobám, o čom svedčí nielen právna nadkvalifikácia stíhaného skutku, ale aj to, že už pri svojom zadržaní bol pod nátlakom a hrozbou väzobného stíhania tlačенý k priznaniu a poskytnutiu informácií o ďalších osobách, čo však odmietol.

48. Obžalovaný ďalej citoval judikatúru vo vzťahu k zásade „in dubio pro reo“ a uviedol, že sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že nebolo preukázané, že by prijal úplatok od svedka V. a tento následne odovzdal svedkovi JUDr. T.. Obžalovaný v tejto súvislosti ďalej uviedol, že aplikujúc uvedenú zásadu nie je možné bez dôvodných pochybností konštatovať jeho vinu ani vo vzťahu k skutkovému dej, k akému došiel súd prvého stupňa. Podľa obžalovaného totiž nebolo bez rozumných pochybností preukázané nielen prijatie úplatku, ale ani jeho pôsobenie na svedka JUDr. T., v tom čase sudcu krajského súdu. Obžalovaný zdôraznil, že svedkovia Ing. Y. a V. neboli svedkami údajného pôsobenia obžalovaného na svedka JUDr. T., preto jediným priamym dôkazom, ktorý by mal obžalovaného usvedčovať zo spáchania zločinu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona, by tak mali byť len čiastkové a vzájomne si protirečiacie tvrdenia svedka JUDr. T. z prípravného konania, proti ktorým však stoja jeho tvrdenia, ktoré tvrdenia svedka JUDr. T. popierajú. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 8. septembra 2022, sp. zn. 9T/3/2022, ktorým došlo k vyneseniu oslobodzujúceho rozsudku a kde ako svedok vystupoval aj JUDr. T., v ktorom Špecializovaný trestný súd uviedol (pozn. krátene), že ak by sa nekriticky a bez opory vo vykonaných dôkazoch preberala čo i len časť výpovede svedka, ktorý sa pôvodne priznal k trestnej činnosti, pričom k výpovedi takéhoto svedka nielo podporných dôkazov a takýto svedok následne svoje predchádzajúce

priznanie spochybnil, bolo by možné kýmkoľvek kohokoľvek obviniť z korupčného konania, pričom podľa názoru obžalovaného by s poukazom na potrebu zachovávaní predvídateľnosti súdnych rozhodnutí malo byť rovnako rozhodnuté aj v trestnej veci obžalovaného.

49. Obžalovaný preto navrhol, aby najvyšší súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku a § 322 ods. 1 Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o vine, vo výroku o treste ako aj v ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodí spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

50. Obžalovaný sa tiež prostredníctvom svojich obhajcov vyjadril aj k odvolaniu prokurátora, a to podaním doručeným dňa 22. augusta 2023. Obžalovaný vo vyjadrení v nadväznosti na argumentáciu prokurátora, že svedkovia Ing. Y. a V. potvrdzujú obsah trestného oznámenia svedka JUDr. T. opätovne poukázal na skutočnosť, že svedok Ing. Y. vo svojej výpovedi dňa 23. novembra 2021 meno obžalovaného nespomínal a uvádzal, že celú vec riešil len so svedkom V. bez akéhokoľvek stretnutia s obžalovaným. Obžalovaný zdôraznil, že k zmene výpovede svedka Ing. Y. došlo v dôsledku nátlaku orgánov činných v trestnom konaní s evidentným motívom pomôcť sebe samému, a to v neprospech obžalovaného, pričom vyjadril počudovanie nad tým, že na rozdiel od zmeny výpovede svedka JUDr. T. prokurátor žiadnu účelovosť pri zmene výpovede tohto svedka nevidí a neskoršie tvrdenia svedka Ing. Y. prijíma ako bezvýhradne pravdivé.

51. Obžalovaný ďalej upozornil na podstatné rozpory medzi výpoveďami svedkov Ing. Y. a V. a uviedol, že nesúhlasí s názorom prokurátora, ktorý predmetné rozpory považuje za nepodstatné, pretože menovaní svedkovia si protirečia v otázke, kto mal požiadať svedka Ing. Y. o finančné prostriedky a rovnako si protirečia aj v otázke toho, do akej doby mali byť finančné prostriedky zložené. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na zámer samosudcu predmetné rozpory odstrániť na hlavnom pojednávaní konfrontáciou svedkov, ku ktorej však nedošlo, pretože svedok V. využil svoje právo a odoprel vypovedať a súčasne na obsah rozhodnutia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 24. októbra 2022, č. IV/3 Pz/80/2022/1000-6, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu obžalovaného na postup podľa § 363 Trestného poriadku, kde Generálny prokurátor Slovenskej republiky konštatoval, že predmetné rozpory existujú, nie je ich možné bagatelizovať a je potrebné ich odstrániť, k čomu však nedošlo.

52. Obžalovaný ďalej považuje za nelogickú argumentáciu prokurátora, ktorý uviedol, že svedok JUDr. T. si mal u obžalovaného overovať, či obžalovaný pozná svedka Ing. Y. za účelom preverenia bezpečnosti, pretože ak by k takému preverovaniu zo strany svedka JUDr. T. skutočne došlo, potom v prípade, že mu mala byť daná odpoveď obžalovaného, že svedka Ing. Y. nepozná, by bolo skôr logické, že svedok JUDr. T. by sa vo veci neangažoval pre niekoho, koho nepozná nielen on, ale ani obžalovaný.

53. Obžalovaný ďalej poukázal na výpovede členov senátu Krajského súdu v Žiline, ktorí rozhodovali o odvolaniach svedka Ing. Y., ktoré potvrdzujú, že k žiadnemu ovplyvňovaniu predmetných rozhodnutí nedošlo. Obžalovaný v tejto súvislosti poznamenal, že nie je možné vychádzať z predpokladu, že ostatní členovia senátu by svedkovi JUDr. T., v tom čase predsedovi senátu a sudcovi spravodajcovi odsúhlasili čokoľvek, čo by svedok JUDr. T. navrhol.

54. Obžalovaný ďalej opakovane poukázal na najpravdepodobnejšiu verziu priebehu skutkového deja, ktorú pripustil aj súd prvého stupňa, a to že svedok V. od svedka Ing. Y. mohol vylákať finančné prostriedky pod legendou, že mu pomôže v jeho trestnej veci prostredníctvom obžalovaného, ktorého poznal a bez jeho vedomia ho využil ako akési krytie, avšak finančné prostriedky obžalovanému neodovzdal, čo podľa obžalovaného korešponduje s vyjadrením svedka Ing. Y., že obžalovaný na údajných stretnutiach o peniazoch vôbec nehovoril. Obžalovaný ďalej doplnil, že mu nie je zrejmé, na

základe čoho mal obžalovaný stanoviť výšku údajného úplatku bez predchádzajúceho stretnutia so svedkom JUDr. T., pretože bez takej predchádzajúcej komunikácie nemohol vedieť, za aký finančný obnos, čisto hypoteticky, by bol svedok JUDr. T. vôbec ochotný riešiť vec v prospech svedka Ing. Y..

55. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii stíhaného skutku obžalovaný súhlasí s argumentáciou prokurátora, že z obsahu a formulácií, ktoré mal údajne predniesť obžalovaný voči svedkovi JUDr. T. nevyplýva, že by svedok JUDr. T. mal porušiť nejakú povinnosť, resp. že by k navádzaniu na také porušenie smerovalo údajné konanie obžalovaného, v dôsledku čoho mal obžalovaný spáchať zločin zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný nesúhlasí ani s právnou kvalifikáciou zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, a to z dôvodu, že prokurátor operuje len s domnienkami a fabuláciami. Obžalovaný uviedol, že nebolo preukázané prevzatie finančných prostriedkov obžalovaným a ich následné odovzdanie svedkovi JUDr. T. a poukázal na to, že svedok JUDr. T. svoje prvotné tvrdenia zmenil a poprel prevzatie finančných prostriedkov či iného plnenia a rovnako poprel aj ovplyvňovanie rozhodnutí, teda nebola preukázaná objektívna stránka trestného činu prijímania úplatku.

56. Obžalovaný ďalej uviedol, že nebola preukázaná ani subjektívna stránka, a to ani vo vzťahu k zločinu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona a ani vo vzťahu k zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a poukázal na to, že prokurátor sám obmieňa právnou kvalifikáciu stíhaného skutku, keď v obžalobe uviedol, že obžalovaný mal skutok spáchať ako účastník formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, avšak v odvolaní proti napadnutému rozsudku uviedol, že obžalovaný mal skutok spáchať ako účastník formou návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a v tejto súvislosti namieta argumentáciu prokurátora, že obžalovaný mal byť súčasťou akéhosi reťazca, čo však v prípade údajného spáchania trestného činu vo forme účastníctva či už formou pomoci alebo návodu nie je možné, pretože účastník sa na trestnom čine na rozdiel od spolupáchateľa nezúčastňuje priamo.

57. K úvahám prokurátora o druhu a výmere trestu obžalovaný uviedol, že z korigovania výšky navrhovaného trestu smerom dole možno dospieť k záveru o účelovej nadkvalifikácii stíhaného skutku, ktorého cieľom bolo zlomiť obžalovaného, aby sa obžalovaný priznal a výmenou za spoluprácu udával ďalšie osoby. Obžalovaný ďalej uviedol, že ak by mala byť správna kvalifikácia stíhaného skutku tak, ako ju ustálil súd prvého stupňa, potom považuje za adekvátne uloženie trestu odňatia slobody s podmienčným odkladom jeho výkonu.

58. Obžalovaný v závere jeho vyjadrenia navrhol, aby najvyšší súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

59. Trestná vec obžalovaného bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená na rozhodnutie o odvolaniach obžalovaného a prokurátora dňa 25. júla 2023 a bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Dušan Szabó. Riadiaci predseda senátu JUDr. Juraj Kliment za sudcu spravodajcu dňa 9. októbra 2023 určil sudcu JUDr. Dušana Szabóa.

60. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe riadne a včas podaných odvolaní, ktoré podali oprávnené osoby [§ 307 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku] preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného ako aj prokurátora sú čiastočne dôvodné.

61. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

62. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

63. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

64. Ako vyplýva z napadnutého rozsudku, Špecializovaný trestný súd výrok o vine obžalovaného oprel najmä o obsah svedeckých výpovedí svedkov Ing. Y. a V. a tiež o obsah trestného oznámenia svedka JUDr. T..

65. Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým poukazuje na fakt, že Špecializovaný trestný súd z hodnotenia dôkazov vylúčil svedecké výpovede svedka JUDr. T., keď konštatoval, že výpoveď menovaného svedka je ako celok nevierohodná s odôvodnením, že svedok JUDr. T. svoje výpovede menil, zmeny svojich výpovedí nevysvetlil a hoci svedok JUDr. T. zotrval vo svojich výpovediach na tom, že ho mal obžalovaný podplácať, ide o diametrálne odlišné vyjadrenia pokiaľ ide o spôsob, akým ho mal obžalovaný podplácať, ako mu mal dávať peniaze, koľko peňazí mu mal dávať, pričom jeho neskoršie vyjadrenia sa nezhodujú so skutočnosťami, ktoré tento svedok uviedol v trestnom oznámení. Špecializovaný trestný súd navyše uviedol, že „vzhľadom na nevierohodnosť výpovedí svedka JUDr. T. v ich celku je neprípustné hľadať vo výpovedi menovaného svedka také časti jeho výpovede, ktoré by bolo možné považovať za pravdivé“.

66. V rozpore s uvedenými závermi však Špecializovaný trestný súd na výpovede svedka JUDr. T. v odôvodnení napadnutého rozsudku opakovane poukazuje, keď uvádza, že nepriamym dôkazom stretnutí svedkov Ing. Y. a V. s obžalovaným je okrem trestného oznámenia podaného svedkom JUDr. T. aj obsah jeho výpovedí v procesnom postavení svedka a na výpoveď svedka JUDr. T. odkazuje aj pri odôvodnení toho, že intervenciu obžalovaného v prospech svedka Ing. Y. mal potvrdiť práve svedok JUDr. T.. Čo je však významnejšie a zároveň nepochopiteľné je to, že Špecializovaný trestný súd vyvodil skutkové závery vo vzťahu ku skutku v bode 1/ aj vo vzťahu ku skutku v bode 2/ týkajúce sa intervencie obžalovaného u svedka JUDr. T. tým spôsobom, že práve z výpovedí svedka JUDr. T. prevzal slovné spojenia („či o tom niečo vie“ a „čo s tým“). Špecializovaný trestný súd však išiel ešte ďalej, keď konštatoval, že vykonaným dokazovaním nebol jednoznačne zistený spôsob, akým mal byť svedok JUDr. T. zo strany obžalovaného oslovený, avšak považoval za podstatné, že k intervencii došlo, pričom podľa Špecializovaného trestného súdu je logicky vyvrátený konkludentný spôsob konania a intervencia musela byť sprevádzaná slovným prejavom obžalovaného. Z uvedeného je zrejмый vnútorný rozpor odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď sa na jednej strane vylučuje výpoveď svedka JUDr. T. pre jej nevierohodnosť a zároveň o výpoveď tohto svedka Špecializovaný trestný súd opiera výrok o vine obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým záverom a ich právnej kvalifikácii ako zločinu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona.

67. Závery Špecializovaného trestného súdu uvedené v bode 66 potom znamenajú, že hoci podľa Špecializovaného trestného súdu v konaní nebolo preukázané, ako mal byť svedok JUDr. T. zo strany obžalovaného oslovený, Špecializovaný trestný súd si pomohol svedeckými výpoveďami JUDr. T., z ktorých si vyľadil tie časti, ktoré sa mu takpovediac do ním predpokladaného skutkového deja hodili, hoci na inom mieste práve takýto postup vylúčil zdôrazňujúc, že pokiaľ je výpoveď svedka vyhodnotená

v celom rozsahu ako nevierohodná, je neprípustné v nej hľadať také časti, ktoré by bolo možné považovať za pravdivé. Špecializovaný trestný súd tak de facto dotvoril skutkový dej, o ktorom sám uviedol, že ho nemá (minimálne v spôsobe oslovenia JUDr. T. obžalovaným) za preukázaný.

68. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd si je vedomý toho, že nie je oprávnený Špecializovanému trestnému súdu prikázať, ako má hodnotiť vykonané dokazovanie, avšak pokiaľ hodnotenie vykonaného dokazovania nie je v súlade s elementárnou logikou, potom sa so závermi vyjadrenými v napadnutom rozsudku nie je možné stotožniť. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací všeobecne považuje za potrebné uviesť, že v prípade, ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., tzn. že ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným v úvahu prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia (R53/1992). V prejednávanej trestnej veci však o taký prípad nejde, pretože Špecializovaný trestný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie a zároveň dospel k záverom, ktoré nie sú logicky odôvodnené.

69. Špecializovaný trestný súd na viacerých miestach poukazuje na obsah trestného oznámenia podaného svedkom JUDr. T., ktoré považuje za nepriamy dôkaz, avšak vyberá si z neho len tie jeho časti, ktoré podporujú ním ustálené skutkové závery. Špecializovaný trestný súd napríklad uviedol, že nepriamym dôkazom stretnutí svedkov Ing. Y. a V. s obžalovaným je aj trestné oznámenie podané svedkom JUDr. T., pričom dospel k záveru, že svedok JUDr. T. svedkov Ing. Y. a V. nepoznal. V tomto kontexte sa potom ako nelogický javí záver, že by svedok JUDr. T. v trestnom oznámení označil trestnú vec svedka Ing. Y., ktorého poznať nemal a tiež potvrdil intervenciu zo strany obžalovaného, avšak pokiaľ ide o prevzatie úplatkov od obžalovaného už nehovoril pravdu. Špecializovaný trestný súd má ďalej za preukázané, že k poskytnutiu úplatku vo výške 5.000 EUR a následne 10.000 EUR zo strany svedka Ing. Y. svedkovi V. došlo, avšak nemá jednoznačne a ani nad rámec rozumných pochybností za preukázané, že by svedok V. obžalovanému v jednom i druhom prípade peniaze aj skutočne odovzdal, hoci prevzatie úplatkov (pozn. 2x po 5 tis. EUR) svedok JUDr. T. v trestnom oznámení potvrdil, a to dokonca ešte predtým, než vypovedali obaja menovaní svedkovia. Odporujúci logike je potom aj záver Špecializovaného trestného súdu, podľa ktorého nie je vylúčené, že svedok V. od svedka Ing. Y. prevzal sumy 5 tis. EUR a 10 tis. EUR, avšak tieto neodovzdal obžalovanému nielen preto, že svedok JUDr. T. prevzatie úplatkov po 5 tis. EUR v trestnom oznámení potvrdil, ale aj preto, že Špecializovaný trestný súd nevysvetlil, prečo by obžalovaný v takomto prípade mal mať dôvod intervenovať v prospech svedka Ing. Y., ktorého vôbec nemal poznať a nehovoriac už o tom, že Špecializovaný trestný súd v napadnutom uznesení nevysvetlil ani to, aký motív by mal mať svedok V. svedka Ing. Y. takpovediac podvieť a pod zámienkou pomôcť mu v jeho trestnej veci od svedka Ing. Y. vylákať celkom 15 tis. EUR. Na tomto mieste Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na argumentáciu prokurátora, ktorý v odvolaní uviedol, že svedkovia Ing. Y. a V. spolu podnikali a svedok V. mal dobrý vzťah nielen so svedkom Ing. Y., ale aj s obžalovaným. Z uvedeného sa potom javí byť správny taký záver, že svedok V. nemal žiaden relevantný dôvod klamať svedka Ing. Y. ohľadom výšky finančných prostriedkov požadovaných za intervenciu na krajskom súde s tým, že by tieto od svedka Ing. Y. vylákal, ale obžalovanému by ich neodovzdal a hoci takáto alternatíva priebehu skutkového deja síce teoreticky možná je, Špecializovaný trestný súd na jej podporu v napadnutom rozsudku neuviedol žiadnu relevantnú argumentáciu.

70. Špecializovaný trestný súd pri svojom rozhodovaní zohľadnil obsah trestného oznámenia svedka JUDr. T., avšak podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozporom v jednotlivých výpovediach tohto svedka pripísal širšie dôsledky, ktoré mali vplyv na to, že aj z trestného oznámenia svedka JUDr. T. za vierohodnú považoval len jeho časť, t. j. tvrdeniu tohto svedka o prijatí úplatku 2x po 5 tis. EUR od obžalovaného neuveril. Špecializovaný trestný súd sa ale pri hodnotení vierohodnosti, resp. nevierohodnosti výpovedí svedka JUDr. T. v napadnutom rozsudku nevysporiadal so

skutočnosťami, ktoré z vykonaného dokazovania vyplynuli a na ktoré upozornil aj prokurátor vo svojom odvolaní, a to či svedok JUDr. T. svoje neskoršie výpovede len účelovo nemení, pretože po vznesení obvinenia obžalovanému vypovedal, že mu mal obžalovaný ukazovať predvolanie svedka Ing. Y. a pýtať sa ho na danú vec. Toto tvrdenie svedka JUDr. T. je však nielen nelogické, pretože obžalovaný v tom čase svedka Ing. Y. objektívne poznať nemohol a stretol sa s ním až v čase po prvom odsúdení svedka Ing. Y., ale aj nepravdivé za predpokladu, že Špecializovaný trestný súd za vierohodnú považuje výpoveď svedka Ing. Y., ktorý vypovedal, že v oboch prípadoch na stretnutiach s obžalovaným tomuto ukazoval svoje odvolanie proti rozsudkom okresného súdu, ktorými mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, z čoho potom vyplýva, že svedok Ing. Y. sa v prípade oboch intervencií musel s obžalovaným stretnúť až potom, ako v jeho trestnej veci rozhodol Okresný súd Liptovský Mikuláš. Prokurátor ďalej podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky správne poukazuje aj na to, že pokiaľ by malo byť trestné oznámenie svedka JUDr. T. v časti prevzatia úplatkov 2x po 5 tis. EUR nepravdivé, potom nie je možné rozumne vysvetliť, že dvaja svedkovia, ktorí svedka JUDr. T. nepoznajú, bez znalosti obsahu jeho trestného oznámenia uviedli také podstatné skutočnosti, ktoré obsah trestného oznámenia v rozumnej miere potvrdzujú, a to najmä v tej jeho časti, že peniaze odovzdané svedkom Ing. Y. svedkovi V. v konečnom dôsledku skončili u svedka JUDr. T., ktorý aj vo svojich výpovediach stretnutia s obžalovaným potvrdil, hoci prevzatie úplatkov neskôr popieral. Vychádzajúc z uvedeného je potom možné prisvedčiť argumentácii prokurátora, že rozpor v tom, či sumy úplatkov svedkovi Ing. Y. oznámil svedok V., alebo či sumy úplatkov oznámil priamo obžalovaný na stretnutiach so svedkami Ing. Y. a V., nie je pre účely stíhanej trestnej činnosti zásadný.

71. Z uvedeného potom vyplýva, že neskoršie zmeny vo výpovediach svedka JUDr. T. nie sú takého charakteru, aby relevantne spochybnili aj tú časť jeho trestného oznámenia, v ktorej menovaný svedok potvrdil prevzatie úplatku od obžalovaného 2x po 5 tis. EUR vždy po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline v trestnej veci svedka Ing. Y. Argumentácia Špecializovaného trestného súdu vo vzťahu k dôvodným pochybnostiam o tom, že svedok V. peniaze od svedka Ing. Y. neodovzdal obžalovanému a ten následne svedkovi JUDr. T., je tak nepresvedčivá a najmä je v rozpore s vyjadreniami svedkov Ing. Y. a V., ktorých výpovede Špecializovaný trestný súd v zásade hodnotí ako vierohodné.

72. Špecializovaný trestný súd správne poukázal na to, že svedok V. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. júna 2023 využil svoje právo odoprieť vypovedať, a teda odstraňovanie rozporov medzi jeho výpoveďou z prípravného konania z 29. júla 2022 a výpoveďou svedka Ing. Y. objektívne nebolo možné. Čo sa týka skutočnosti, že svedok V. vypovedal, že informácia o potrebe úplatku ako aj o jeho konkrétnej výške zaznela od obžalovaného priamo na stretnutiach s obžalovaným a zároveň toho, že svedok V. vypovedal aj to, že v prípade v poradí druhej intervencie mal obžalovaný okrem oznámenia sumy 10 tis. EUR svedkom Ing. Y. a V. oznámiť aj to, že svedok JUDr. T. už za obžalovaným bol a obžalovanému povedal, že má znovu trestnú vec svedka Ing. Y., a že ju ukončí za uvedenú sumu, potom táto skutočnosť za predpokladu, že po doplnení dokazovania bude takto ustálený priebeh skutkového deja môže mať len ten dôsledok, že v prípade skutku v bode 1/ by bolo možné uvažovať o účasti obžalovaného v postavení účastníka podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona ako návodcu (pozn. keďže v prípade skutku v bode 1/ by bol svedok JUDr. T. oslovený zo strany obžalovaného) a v prípade skutku v bode 2/ v postavení účastníka podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona ako pomocníka (pozn. keďže rozhodnutie úplatok požadovať bez ohľadu na iniciatívu svedka Ing. Y. vyšlo od svedka JUDr. T.).

73. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej Špecializovanému trestnému súdu vytýka, že na strane jednej poukazuje na zhodu vo výpovediach svedkov Ing. Y. a V., ktoré majú preukazovať, že k ich stretnutiu s obžalovaným skutočne došlo, avšak na strane druhej poukazuje na rozpory medzi výpoveďami menovaných svedkov v otázkach, ktoré sa týkajú úplatkov, ktoré mali pochádzať od svedka Ing. Y. a prostredníctvom obžalovaného skončiť u svedka JUDr. T., pričom Špecializovaný trestný súd nebol dôsledný ani len v odstránení rozporov vo výpovediach samotného svedka Ing. Y., ktorých odstránenie navrhovala obhajoba. Obhajoba obžalovaného totiž na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. júna 2023 navrhol odstrániť rozpory medzi výpoveďou svedka Ing. Y. na hlavnom pojednávaní a jeho výpoveďou z prípravného konania z 23. novembra 2021, kde svedok Ing. Y. vypovedal, že ho oslovil svedok V. s

tým, že vie o trestnom konaní svedka Ing. Y., v ktorom majú byť nejaké vady a že je možnosť vrátenia vecí na okresný súd s tým, že je treba dať úplatok 5 tis. EUR, čo svedok Ing. Y. vysvetlil tak, že svoju výpoveď v prípravnom konaní myslel tak, že informácia išla od svedka JUDr. T. smerom k obžalovanému a pri tejto príležitosti mu o procesných vadách povedal svedok V., ktorý zároveň povedal, že treba doniesť 5 tis. EUR, pričom svedok Ing. Y. zároveň potvrdil, že iniciátorom ovplyvňovania odvolacieho konania bol vždy on sám.

74. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že svedok Ing. Y. však v skutočnosti rozpor vôbec neodstránil, pretože len poukázal na časové trvanie jeho výsluchu od 13.00 hod. do 17.30 hod. (pozn. výsluch svedka Ing. Y. v skutočnosti trval od 14.00 hod. do 16.30 hod.), avšak podstata jeho výpovede v prípravnom konaní okrem označenia pôvodcu iniciatívy ovplyvniť rozhodnutie odvolacieho súdu spočívala v tom, že nehovoril o žiadnom stretnutí s obžalovaným. Svedok Ing. Y. tak nevysvetlil oveľa zásadnejší rozpor, a to ten, prečo vo výpovedi z 23. novembra 2021 nevypovedal o stretnutiach s obžalovaným v prítomnosti svedka V.. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej poukazuje na to, že pokus svedka Ing. Y. o vysvetlenie rozporov postráda vnútornú logiku, pretože pokiaľ by skutočne mal byť iniciátorom ovplyvňovania rozhodnutia odvolacieho súdu v jeho trestnej veci on sám, potom by v prípravnom konaní neuviedol, že ho oslovil svedok V. s tým, že vie o jeho trestnom konaní. Ak by sa totiž svedok V. mal dozvedieť o predmetnom trestnom konaní od svedka Ing. Y., potom by predseda svedok V. svedkovi Ing. Y. nemal za potrebu oznamovať, že vie o jeho trestnom konaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto zastáva názor, že výsluch svedka Ing. Y. je nevyhnutné zopakovať a uvedený zásadný rozpor odstrániť.

75. Z uvedeného je potom zrejmé, že skutkový stav, ktorý je vyjadrený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, nemožno považovať za správne zistený. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej dopĺňa, že Špecializovaný trestný súd v skutku v bode 2/ uviedol, že svedkovia Ing. Y. a V. sa s obžalovaným stretli v reštaurácii J. O., hoci obaja svedkovia zhodne vypovedali, že sa v prípade skutku v bode 2/ s obžalovaným stretli na nejakej chate v lese. V rozpore s vykonaným dokazovaním je aj ustálenie času, v ktorom sa mali svedkovia Ing. Y. a V. stretnúť s obžalovaným pred dotknutými rozhodnutiami Krajského súdu v Žiline, pretože k tomuto Špecializovaný trestný súd v napadnutom uznesení uviedol, že čas stretnutí vo vzťahu ku skutku v bode 1/ a vo vzťahu ku skutku v bode 2/ ustálil s ohľadom na čas rozhodovania Okresného súdu Liptovský Mikuláš a čas rozhodovania Krajského súdu v Žiline. V prvom prípade však Okresný súd Liptovský Mikuláš rozhodol dňa 10. októbra 2012 a v druhom prípade dňa 20. decembra 2017. Porovnaním časového ohraničenia stretnutí svedkov Ing. Y. a V. s obžalovaným v prípade oboch skutkov (v presne nezistený deň v mesiaci december 2012 v prípade skutku v bode 1/ a v presne nezistený deň v čase od 15.05.2018 v prípade skutku v bode 2/) je zrejmé, že Špecializovaný trestný súd správne ohraničil len koniec časového úseku predmetných stretnutí vždy na deň, ktorý predchádzal rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline. Najvyšší súd Slovenskej republiky napokon uvádza, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmá potreba označenia jednotlivých rozhodnutí Krajského súdu v Žiline v skutkovej vete napadnutého rozsudku, pretože vykonané dokazovanie nebolo zamerané na dokazovanie, ktoré by preukázalo, že by senát Krajského súdu v Žiline o odvolaniach svedka Ing. Y. proti rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš rozhodoval pod vplyvom či už úplatku (podľa obžaloby), resp. pod vplyvom intervencie obžalovaného (podľa napadnutého rozsudku).

76. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej považuje za potrebné reagovať na nesprávny procesný postup Špecializovaného trestného súdu, ktorý na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. júna 2023 odmietol návrh prokurátora, ktorý potom, ako obžalovaný ukončil monologickú časť svojej výpovede a na otázky odmietol vypovedať, navrhol prečítať zápisnice o výsluchu obžalovaného v prípravnom konaní. Prokurátor síce tento nesprávny procesný postup v odvolaní nenamietal, avšak Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky je z úradnej činnosti známe, že súdy opakovane takéto návrhy prokurátorov odmietajú.

77. Podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku Ak obžalovaný po prednesení obžaloby a vyjadrení poškodeného neurobil vyhlásenie uvedené v § 257 ods. 1 písm. b) alebo c), predseda senátu potom, ako zistí podmienky na vykonanie hlavného pojednávania, zistí osobné údaje obžalovaného a poučí ho o jeho

právach. Potom umožní prokurátorovi vyslychnúť obžalovaného. Obžalovaného treba vyslychnúť na obsah obžaloby, a ak bol uplatnený nárok na náhradu škody, aj na tento nárok. Pritom sa postupuje podľa § 122 ods. 2 a 3.

78. Podľa prvej vety § 34 ods. 1 Trestného poriadku Obvinený má právo od začiatku konania proti svojej osobe vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, a k dôkazom o nich, má však právo odoprieť vypovedať.

79. Podľa § 121 ods. 2 Trestného poriadku Pred výsluchom musí byť obvinený poučený: „Ako obvinený máte právo vypovedať alebo odoprieť vypovedať. K priznaniu vás nikto nesmie nútiť. Máte právo zvoliť si obhajcu. Ak nemáte prostriedky na zaplatenie obhajcu, máte právo žiadať, aby vám bol obhajca ustanovený. Máte právo žiadať, aby sa obhajca zúčastnil na vašom výsluchu a bez jeho prítomnosti nevypovedať.“.

80. Z citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že obžalovaný má právo nielen vypovedať, ale aj právo odoprieť vypovedať. Pokiaľ preto obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. júna 2023 po spontánnej časti jeho výsluchu uviedol, že na otázky odpovedať nebude a využíva svoje právo odoprieť vypovedať, nebolo možné v jeho výsluchu viac pokračovať.

81. Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku Na návrh prokurátora alebo obhajcu sa zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného alebo jej časť prečíta, ak sa koná v neprítomnosti obžalovaného, obžalovaný využije svoje právo nevypovedať alebo sa objavia podstatné rozpory medzi jeho skoršou výpoveďou a údajmi na hlavnom pojednávaní a ak bol skorší výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona. V prípade rozporov vo výpovediach sa prečíta tá časť zápisnice o skoršom výsluchu obžalovaného, ktorej sa namietané rozpory priamo týkajú. Na tieto rozpory treba obžalovaného upozorniť a spýtať sa ho na ich príčinu. Zápisnicu prečíta tá zo strán, ktorú určí predseda senátu, pokiaľ zápisnicu neprečíta sám alebo ním poverený člen senátu.

82. V nadväznosti na využitie práva obžalovaného nevypovedať prokurátor navrhol, aby boli prečítané zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, teda prokurátor nenavrhol odstraňovať rozpory vo výpovedi obžalovaného, ale postupovať podľa citovaného ustanovenia § 258 ods. 4 Trestného poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pokiaľ obžalovaný na hlavnom pojednávaní využije svoje právo a odoprie vypovedať (pozn. buď generálne, t. j. nevypovedá vôbec alebo vypovedá a právo odoprieť vypovedať využije počas výsluchu), postup odstraňovania rozporov medzi jeho skoršou výpoveďou a výpoveďou na hlavnom pojednávaní je prakticky vylúčený, pretože podstatou odstraňovania rozporov je vyjadrenie obžalovaného k rozporom, na ktoré by bol po prečítaní príslušnej časti zápisnice o jeho skoršom výsluchu upozornený, ktoré vyjadrenie obžalovaný môže podať len v rámci jeho výsluchu, v ktorom však už v prejednávacom prípade nebolo možné pokračovať. Za takejto situácie je potom možné postupom a za podmienok uvedených v § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítať zápisnicu o skoršej výpovedi obžalovaného. Ak v takomto prípade bude medzi výpoveďou obžalovaného na hlavnom pojednávaní a jeho skoršou výpoveďou rozpor či viaceré rozpory, ich odstraňovanie možné nie je a konajúci súd bude musieť výpoveď obžalovaného urobenú na hlavnom pojednávaní spolu s jeho skoršou výpoveďou podrobiť procesu hodnotenia postupom podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

83. Za nesprávny procesný postup Špecializovaného trestného súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje aj nevyhovenie návrhu obhajoby na pripojenie trestných spisov svedkov Ing. Y. a V. za účelom oboznámenia možných výhod, ktoré boli menovaným svedkom poskytnuté. Dôvodom na taký postup je skutočnosť, že obaja menovaní svedkovia boli pôvodne obvinení spoločne s obžalovaným a ich trestné veci boli vylúčené na samostatné konania. U svedka Ing. Y. došlo k vylúčeniu jeho trestnej veci na samostatné konanie s odôvodnením, že sa k spáchaniu skutku, ktorý je mu kladený za vinu priznal tak v procesnom postavení svedka dňa 23. novembra 2021 ako aj v procesnom postavení obvineného dňa 28. marca 2022 a v priebehu vyšetrovania sa pričínil o objasnenie vyšetrovanej trestnej činnosti a u svedka V. s odôvodnením, že sa k spáchaniu skutku, ktorý je mu kladený za vinu priznal v procesnom postavení obvineného dňa 13. mája 2022 a v priebehu vyšetrovania sa pričínil o objasnenie vyšetrovanej

trestnej činnosti, čo vyplýva z uznesení vyšetrovateľa PZ z 20. júla 2022 žurnalizovaných vo vyšetrovacom spise vo zväzku I na č. l. 75 a 76. Z predmetných uznesení zároveň vyplýva, že vylúčenie trestných vecí menovaných svedkov na samostatné konania došlo z iných dôležitých dôvodov ako aj z dôvodu urýchlenia trestného konania, nakoľko prichádza do úvahy skončiť ich veci v prípravnom konaní iným procesným spôsobom ako podaním obžaloby.

84. Najvyšší súd Slovenskej republiky však na strane druhej považuje za potrebné obhajobe pripomenúť, že svedok Ing. Y. už vo svojej prvotnej výpovedi z 23. novembra 2021 ešte v procesnom postavení svedka popisoval svoju účasť na žalovanej trestnej činnosti, hoci je pravdou, že v predmetnej výpovedi obžalovaného vôbec nespomínal. Odhliadnuc od uvedeného sa však Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje s názorom obhajoby, že súčasťou preverenia vierohodnosti výpovede svedka, ktorý bol pôvodne obvineným v trestnej veci obžalovaného a do procesného postavenia svedka sa dostal len preto, že jeho trestná vec bola vylúčená zo spoločného konania na samostatné konanie s odôvodnením, že prichádza do úvahy skončiť jeho vec v prípravnom konaní iným procesným spôsobom ako podaním obžaloby je aj zistenie, či takému svedkovi zo strany orgánov činných v trestnom konaní boli, a ak áno v akej podobe a v akom rozsahu poskytnuté výhody. Uvedené je potrebné o to viac, že vo vyšetrovacom spise výpoveď svedka Ing. Y. v procesnom postavení obvineného z 28. marca 2022 a ani výpoveď svedka V. v procesnom postavení obvineného z 13. mája 2022 žurnalizované nie sú, a to napriek tomu, že k vylúčeniu trestných vecí menovaných svedkov zo spoločného konania došlo až po uvedených výpovediach. Takýto postup pro tvorbe vyšetrovacieho spisu je navyše v rozpore s § 6 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 618/2005 Z. z. o tvorbe spisu orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi, pričom môže vzbudzovať oprávnené pochybnosti obhajoby o tom, na základe čoho došlo k zmene vo výpovediach menovaných svedkov.

85. Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež považuje za potrebné v stručnosti reagovať na odvolacie námietky obžalovaného, s ktorými sa nestotožňuje. Obhajoba poukazuje na to, že k zmene výpovede u svedka Ing. Y., ktorý pri prvotnej výpovedi z 23. novembra 2021 nehovoril o účasti obžalovaného v procese intervencie v jeho trestnej veci na Krajskom súde v Žiline, malo dôjsť pod vplyvom nátlaku orgánov činných v trestnom konaní, čo vyvodzuje z výpovede tohto svedka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. júna 2023, kde menovaný svedok uviedol, že mu bolo zo strany orgánov činných v trestnom konaní povedané, že priznanie je pre neho najlepšia cesta. K uvedenej argumentácii Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pokiaľ orgán činný v trestnom konaní obvinenému uvedie, že priznanie je pre obvineného najlepšia cesta, potom poskytnutie takejto informácie nie je možné považovať za formu nátlaku na obvineného. Obhajoba totiž zrejme opomína fakt, že svedkovi Ing. Y. bolo obvinenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súvislosti s intervenciou v jeho trestnej veci vznesené uznesením vyšetrovateľa PZ pod ČVS: PPZ-4/NKA-ST3-2021 dňa 24. marca 2022, teda potom, ako vypovedal v procesnom postavení svedka dňa 23. novembra 2021, pričom po jeho výpovedi v procesnom postavení obvineného dňa 28. marca 2022 bola jeho trestná vec uznesením vyšetrovateľa PZ z 20. júla 2022 pod ČVS: PPZ-4/NKA-ST3-2021 vylúčená zo spoločného konania a svedok Ing. Y. následne vypovedal v trestnej veci obžalovaného už v procesnom postavení svedka dňa 27. júla 2022.

86. Vo všeobecnosti je možné konštatovať, že kým osoba vypovedá ako svedok vo veci, v ktorej jej hrozí vznesenie obvinenia, jej pohnútky vypovedať spôsobom, ktorý si zvolí, môžu byť rôzne. Situácia takejto osoby sa však po vznesení obvinenia radikálne mení, pretože sa stáva dôvodne podozrivou zo spáchania stíhaného skutku. Uvedené pochopiteľne automaticky neznamená, že takáto osoba po vznesení obvinenia bude vypovedať pravdu, avšak v rámci poučení obvineného je poučená aj podľa prvej vety ustanovenia § 34 ods. 5 Trestného poriadku, podľa ktorej je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu obvineného vždy poučiť o jeho právach vrátane významu priznania a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie. Priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie je poľahčujúcou okolnosťou, ktorú je súd povinný zohľadniť pri rozhodovaní o treste (pozn. za predpokladu, že obvineného uzná vinným), preto pokiaľ vyšetrovateľ obvinenému pri výsluchu uvedie, že priznanie je pre obvineného najlepšie riešenie, také konanie vyšetrovateľa nie je možné označiť za nátlak na obvineného. Obvinený je napokon v rámci poučení poučovaný aj o tom, že má právo nielen

vypovedať, ale aj odoprieť vypovedať, preto je len na obvinenom, ako sa rozhodne, t. j. či vypovedať bude alebo naopak či svoje právo nevypovedať využije a ak áno, v akom rozsahu. Či obvinený vypovedá pravdu, je už otázkou inou, a to otázkou hodnotenia jeho výpovede či už samostatne a následne aj v spojení s ďalšími dôkazmi.

87. K úvahám obhajoby o tom, že „obžalovanému o probléme svedka Ing. Y. mohol povedať svedok V. a obžalovaný mohol meno svedka Ing. Y. svedkovi JUDr. T. povedať pri nezáväznom rozhovore, avšak bez akéhokoľvek úmyslu vec ovplyvňovať alebo intervenovať, resp. úvahy obhajoby o tom, že svedok Ing. Y. mal vypovedať, že v prípade oboch stretnutí s obžalovaným mal len ukázať odvolania v jeho trestnej veci bez bližšej konkretizácie, čo vlastne chce, z čoho potom vyplýva, že ak by sa stretnutia naozaj uskutočnili, nič konkrétne od obžalovaného nepožadoval a nič ani v tejto súvislosti nešpecifikoval, pričom obžalovaný pre seba a ani pre iného nič neprijal, nežiadal a ani si nedal sľúbiť a svedkovi Ing. Y. nič nesľúbil“, Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva len toľko, že sa javí v zásade nelogickým záver, aby obžalovaný svedkovi JUDr. T. hovoril o trestnej veci svedka Ing. Y. bez úmyslu ovplyvnenia rozhodnutia Krajského súdu v Žiline a rovnako sa javí ako nelogické, aby sa mal svedok Ing. Y. stretávať s obžalovaným, ktorého predtým osobne nepoznal a obžalovanému ukazovať odvolania v jeho trestnej veci a nič od obžalovaného v tejto súvislosti nechcieť.

88. Najvyšší súd ďalej musí odmietnuť úvahy obhajoby smerujúce k tomu, že svedok JUDr. T. mal byť počas výkonu jeho väzby orgánmi činnými v trestnom konaní nútený k spolupráci, v dôsledku čoho malo byť vynútené nielen priznanie tohto svedka v jeho trestnej veci, ale aj trestné oznámenie či následné výpovede tohto svedka v trestnej veci obžalovaného. Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým uvádza, že nátlak orgánov činných v trestnom konaní, ktoré svedok JUDr. T. opisuje vo svojich podaniach z 09.05., 31.05. a 01.06.2023 doposiaľ nebol preukázaný, teda ide len o tvrdenia tohto svedka, ktorý bol navyše dlhoročným sudcom, a teda dobre poznal nielen svoje práva v čase, keď bol obvinený, ale aj možnosti, ktoré sú spojené s priznaním sa obvineného v podobe uzavretia dohody o vine a treste, ktorá napokon v trestnej veci svedka JUDr. T. aj bola uzavretá dňa 17. februára 2021 a následne schválená Špecializovaným trestným súdom a potvrdená rozsudkom menovaného súdu 3. marca 2021, sp. zn. 13T/2/2021. Obhajoba sa mylí, pokiaľ uvádza, že bolo povinnosťou Špecializovaného trestného súdu preverovať tvrdenia svedka JUDr. T. v podaniach tohto svedka z 09.05., 31.05. a 01.06.2023, pretože preverenie obsahu podaní tohto svedka bude predmetom iného konania, ktoré svedok JUDr. T. inicioval trestnými oznámeniami podanými na prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky či vyšetrovateľa PZ. Povinnosťou Špecializovaného trestného súdu bolo zaoberať sa vierohodnosťou svedka JUDr. T., a to aj v kontexte predmetných podaní menovaného svedka, čo Špecializovaný trestný súd aj urobil, hoci podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nesprávne.

89. V nadväznosti na argumentáciu obhajoby k osobe svedka JUDr. T. v spojení s trestnou vecou vedenou na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. 9T/3/2022 Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva (pozn. vychádzajúc z tvrdení obhajoby), že išlo o inú situáciu. Podľa tvrdenia obhajoby mal aj v označenej trestnej veci ako svedok vystupovať JUDr. T., pričom Špecializovaný trestný súd mal vo svojom rozsudku v predmetnej trestnej veci uviesť, že ak by sa nekriticky a bez opory vo vykonaných dôkazoch preberala čo i len časť výpovede svedka, ktorý sa pôvodne priznal k trestnej činnosti, pričom k výpovedi takéhoto svedka nielo podporných dôkazov a takýto svedok následne svoje predchádzajúce priznanie spochybnil, bolo by možné kýmkoľvek kohokoľvek obviňovať z korupčného konania. Trestná vec obžalovaného však nie je založená len výpovedi svedka JUDr. T., ale aj na ďalších podporných dôkazoch, a to najmä výpovediach svedkov Ing. Y. a V..

90. Z dôvodov uvedených vyššie Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu, pretože skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku sú neúplné, ďalej z dôvodu, že Špecializovaný trestný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a zároveň z dôvodu, že existujú pochybnosti o správnosti skutkových zistení vo výroku o vine, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať, resp. vykonať aj ďalšie dôkazy.

91. Úlohou Špecializovaného trestného súdu bude doplniť dokazovanie v tom, že opätovne predvolá a vypočuje svedka Ing. Y. a odstráni rozpor medzi jeho výpoveďou v prípravnom konaní z 23. novembra 2021 a výpoveďou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. júna 2023 spočívajúci v tom, že menovaný svedok v prípravnom konaní v súvislosti s intervenciou v odvolacom konaní v jeho trestnej veci na Krajskom súde v Žiline osobu obžalovaného vôbec nespomínal. Špecializovaný trestný súd ďalej doplní dokazovanie tým, že si vyžiada príslušné trestné spisy svedkov Ing. Y. a V. vedené po vylúčení ich trestných vecí zo spoločného konania s trestnou vecou obžalovaného a na hlavnom pojednávaní oboznámi ich obsah v rozsahu, ktorý bude zameraný na preverenie výhod, ktoré menovaným svedkom mohli byť poskytnuté orgánmi činnými v trestnom konaní.

92. Špecializovaný trestný súd ďalej opätovne vyhodnotí vierohodnosť výpovedí svedka JUDr. T. vo vzťahu k jeho trestnému oznámeniu z 15. januára 2021 vo väzbe na obsah výpovedí svedkov Ing. Y. a V. Pokiaľ Špecializovaný trestný súd opätovne dospeje k záveru, že z vykonaného dokazovania nie je možné ustáliť, že obžalovaný od svedka V.Á. prevzal v prípade v poradí prvého odvolacieho konania v trestnej veci svedka Ing. Y. vedeného na Krajskom súde v Žiline sumu 5 tis. EUR, ktorú následne odovzdal svedkovi JUDr. T. a súčasne že obžalovaný od svedka V. prevzal v prípade v poradí tretieho odvolacieho konania v trestnej veci svedka Ing. Y. vedeného na Krajskom súde v Žiline sumu 10 tis. EUR, z ktorej časť vo výške 5 tis. EUR následne odovzdal svedkovi JUDr. T., svoje závery riadne a logicky odôvodní najmä s poukazom na výhrady Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrené najmä v bodoch 69-71 tohto uznesenia. Špecializovaný trestný súd ďalej dokazovanie doplní aj o ďalšie dôkazy, ktorých potreba vyplynie z nariadeného doplnenia dokazovania, resp. ktoré navrhnú strany konania, pokiaľ nebude dôvod na ich odmietnutie podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku. Pokiaľ Špecializovaný trestný súd po doplnení dokazovania dospeje k záveru o vine obžalovaného, svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

93. Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že vzhľadom na zrušenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu je bezpredmetné reagovať na odvolacie námietky strán konania k právnej kvalifikácii stíhaného skutku či k výroku o treste, keďže napadnutý rozsudok bol zrušený z dôvodov spočívajúcich v skutkových zisteniach Špecializovaného trestného súdu.

94. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.